

Förenkling i skogsvårdslagstiftningen

Redovisning av regeringsuppdrag

Christian Claesson, Christel Magnusson, Jörgen Ringagård, Anna-Clara Sjöström

© Skogsstyrelsen, Februari 2015

Författare

Christian Claesson, Christel Magnusson, Jörgen Ringagård, Anna-Clara Sjöström

Upplaga

Finns endast som pdf-fil för egen utskrift

Best nr

1595

Skogsstyrelsens böcker och broschyrer
551 83 Jönköping

Innehåll

Sammanfattning	5
Sexveckorsregeln	5
Uttag av skogsbränsle	6
Beskrivning av uppdraget	7
Genomförande	7
Nuvarande bestämmelser	8
Tidigare utredning	10
Sexveckorsregeln	10
Synpunkter från remissinstanserna	10
Skogsstyrelsens bedömning	10
Uttag av skogsbränsle	11
Synpunkter från remissinstanserna	11
Skogsstyrelsens bedömning	12
Nuvarande arbetssätt för avverkningsanmälningar	13
Checklistan	14
En dörr in	14
Objektillsyn	15
Möjliga framtida arbetssätt för avverkningsanmälningar	17
Automatiserad ärendegranskning	17
Första linje för handläggning av avverkningsanmälningar	18
Systemtillsyn	19
Olika tidsfrister för avverkningsanmälningar	19
Viktiga allmänna intressen	19
Utförligt underlag	20
Undantag från sexveckorsregeln	20
Meddelande om att starta tidigare	21
Konsekvenser av att ändra tidsfristen	23
Förelägganden och förbud	23
Synpunkter från enskilda och ideella organisationer	24
Annan tid än för samråd enligt miljöbalken	24
Resurser	25
Uttag av skogsbränsle	26
GROT-uttag	26
Vad används informationen i underrättelsen till?	26
Planerat uttag och faktiskt uttag	27
Uttagens fördelning på marktyper	28
Uttagets betydelse för körskador	29
Alternativa källor till information	30
Stubbskörd	30
Slutsats	31
Litteratur/källförteckning	32

Bilaga 1 – Nu gällande checklista	33
Bilaga 2 – Förslag till förändringar av checklistan	34
Överlappande ärendeytor	34
Säkerhet för återväxtåtgärder	34
Värdefulla vatten	34
Olika arealuppgifter	34
Tätortsnära/Sociala värden	34
Bäckar/Vattendrag	34
Uttag av GROT	35
Konsekvenser av förändringarna	35

Sammanfattning

Sexveckorsregeln

Skogsstyrelsen har identifierat två förändringar i organisation och arbetssätt som kan leda till effektivisering av handläggningen av avverkningsanmälningar om tidsfristen kortas ner. Dessa två arbetssätt är automatiserad ärendegranskning¹ och en första linje² på varje distrikt. Kvaliteten på handläggningen och tillsynen kommer dessutom sannolikt att förbättras om dessa förslag genomförs. Förändringarna bedöms dock inte tillräckliga för att motverka de negativa konsekvenser för miljön som en förkortad tidsfrist kan leda till.

Om Skogsstyrelsen ges möjlighet att bedriva systemtillsyn enligt skogsvårdslagen skulle det på sikt eventuellt kunna leda till minskad objekt-tillsyn och därmed även kortare handläggningstider för vissa ärenden. Skogsstyrelsen kan i nuläget inte bedöma om systemtillsyn kan motverka de negativa konsekvenserna för miljön av en förkortad tidsfrist.

Skogsstyrelsen har övervägt ett system med olika tidsfrister i förhållande till vilka naturvärden som berörs. Avverkningsanmälningar med naturvärden som inte kan anses vara viktiga allmänna intressen skulle i sådana fall få en förkortad tidsfrist. En sådan lagstiftning riskerar dock att bli otydlig i förhållande till vilka naturtyper och miljövärden som ska anses vara viktiga allmänna intressen. En annan möjlighet skulle vara att den som redovisar ett underlag av god kvalitet för planerad hänsyn, skulle medges att avverka vid en tidigare tidpunkt. Ett sådant tillvägagångssätt innebär dock att Skogsstyrelsen behöver handlägga och bedöma varje enskild avverkningsanmälan utifrån om denna kan betraktas vara av sådan kvalitet att tidsfristen kan förkortas. För båda tillvägagångssätten gäller att Skogsstyrelsens hantering och bedömning skulle riskera att uppfattas som otydlig. Administrationen kring sådan hantering bedöms dessutom bli resurskrävande för myndigheten.

Ett avskaffande av kravet på särskilda skäl för undantag från sexveckorsregeln skulle kunna innebära att skogsbruket i mycket större utsträckning än i dag ansöker om undantag, eller att den anmälningsskyldige ansöker om undantag för säkerhets skull. Tidsvinsten för Skogsstyrelsen med att ta bort begränsningen ”särskilda skäl” skulle därmed utebli, eftersom mängden ansökningar med största sannolikhet skulle öka markant. Dessa ansökningar skulle dessutom behöva prioriteras, såväl för fältbesök som för handläggning. Detta skulle kunna medföra att avverkningsanmälningar som innehåller mer prioriterade naturvärden inte hinner handläggas i den utsträckning som behövs. Ansökan om undantag kräver dessutom ett formellt beslut och medför således en ökad administration för såväl den sökande som Skogsstyrelsen.

¹ Skogsstyrelsens ärendehanteringssystem gör den första kontrollen av avverkningsanmälningarna.

² En funktion med personal som påbörjar handläggningen efter registrering. Endast då första linjen bedömer att tillsyn krävs lämnas anmälan vidare till en annan handläggare.

Det har tidigare framförts till Skogsstyrelsen att man bör utreda frågan om att okomplicerade avverkningsanmälningar kan handläggas snabbare än sex veckor. Rättspraxis har under senare år utvecklats i riktning att fler beslut som rör miljölagstiftning anses möjliga att överklaga, i några fall har även underlåtenhet att inleda tillsyn ansetts utgöra ett överklagbart beslut. Det kan inte uteslutas att ett meddelande om att avverkning kan påbörjas innan tidsfristen löpt ut skulle kunna anses vara ett beslut som är möjligt att överklaga. Dåvarande Landsbygdsdepartementet har aviserat att det finns behov av att närmare se över hur Århuskonventionen påverkar skogsvårdslagstiftningen. Denna utredning bör avvaktas innan en eventuell förändring av lagstiftningen sker.

Skogsstyrelsen har identifierat flera risker med att förkorta tidsfristen. Ett antal av de inkomna avverkningsanmälningarna är i behov av tillsynsinsatser. Andelen anmälningar där tillsynen hinner avslutas inom tidsfristen bedöms minska om tiden kortas till tre eller fyra veckor även om de nya arbetssätten införs. Vissa ärenden kräver kontakter med andra myndigheter och en förkortad tidsfrist kommer oftare att leda till att sådana samråd inte hinns med. Ytterligare en komplikation är att markägare, ombud och Skogsstyrelsen måste förhålla sig till två olika tidsfrister, sex veckor för samråd enligt miljöbalken och tre eller fyra veckor för avverkningsanmälan. Dessutom kommer myndigheten i ännu mindre utsträckning än i dag att hinna skriva de förbud och förelägganden som behövs. En förkortad tidsfrist bedöms av dessa skäl leda till negativa konsekvenser för miljön.

Uttag av skogsbränsle

Skogsstyrelsen anser att kravet i skogsvårdslagstiftningen på att anmäla planerat uttag av GROT (grenar och toppar) kan tas bort utan att försämra myndighetens möjligheter att förebygga skador på natur- och kulturmiljöer. Skogsstyrelsen anser dock att kravet i skogsvårdslagstiftningen på att anmäla planerat uttag av stubbar bör finnas kvar.

Grundproblemet med GROT-uttag är den dåliga överensstämmelsen mellan anmält uttag och det faktiska uttaget. Enligt Skogsstyrelsens inventering sker uttag på endast drygt hälften av den anmälda arealen och på en fjärdedel av den areal där uttag skett har ingen anmälan gjorts. Nyttan av att använda GROT-anmälningar som underlag för tillsyns- eller rådgivningsinsatser är därför liten. De fyller heller ingen funktion för att få fram statistik om produktion och användning av trädbränslen. För uppföljning av miljömålen används annat och bättre underlag än anmälningar om GROT-uttag.

Stubbskörd är en åtgärd som har betydligt större miljöpåverkan än uttag av GROT och ska därför anmälas för samråd enligt miljöbalken. En avverkningsanmälan där uttag av stubbar anges räknas som en anmälan för samråd. Nuvarande bestämmelser innebär således inte någon extra administrativ börda för markägare och ombud.

Beskrivning av uppdraget

Den 10 juli 2014 gav dåvarande Landsbygdsdepartementet Skogsstyrelsen i uppdrag att analysera och beskriva hur myndighetens arbete behöver organiseras för att möjliggöra att tiden från avverkningsanmälan lämnas in till att avverkningen får påbörjas kan förkortas till tre alternativt fyra veckor. Vidare ska möjligheterna att ta bort kravet på att i avverkningsanmälan redovisa uttag av skogsbränsle analyseras. Uppdraget ska redovisas senast den 1 mars 2015.

Skogsstyrelsen redovisade 2012 flera förslag till förenklingar av bestämmelser i skogsvårdslagstiftningen³. Flera av dessa förslag har redan genomförts, men för några av förslagen bedömer regeringen att ytterligare analys och konsekvensbedömningar behövs för att de ska vara möjliga att genomföra. Ett sådant förslag är att korta den så kallade sexveckorsregeln, det vill säga den tid som en markägare måste vänta från att en anmälan om avverkning har lämnats till Skogsstyrelsen till att avverkningen får påbörjas. Ett annat förslag som kräver ytterligare analys är att avskaffa kravet på att i avverkningsanmälan redovisa planerat uttag av skogsbränsle.

En förkortad tid från avverkningsanmälan till möjlig avverkning är det som skogsbrukets företrädare prioriterar högst bland de förslag på regelförenklingar som har framförts. Regeringen anser att det finns skäl att analysera hur Skogsstyrelsens arbete, inklusive ekonomiska och administrativa styrmedel, skulle behöva organiseras och utformas för att möjliggöra en förkortad tid utan att det medför negativa konsekvenser för myndighetens möjligheter att påverka tillståndet i skogen.

Regeringen ser behov av att analysera frågan om krav på att anmäla planerat uttag av skogsbränsle ytterligare för att säkerställa att kravet är väl avvägt i relation till vilken information myndigheten behöver för att möjliggöra en effektiv tillsyn, rådgivning och uppföljning.

Genomförande

Arbetet har huvudsakligen bedrivits i en arbetsgrupp, med företrädare för olika delar av organisationen. Förslaget har främst diskuterats med de som arbetar med att handlägga avverkningsanmälningar och synpunkter har samlats in från distrikten. Förslaget har inte remitterats.

³ Förslag på regelförenklingar i Skogsvårdslagstiftningen, Meddelande 1-2012.

Nuvarande bestämmelser

Den produktiva skogsmarkens ägare är skyldig att underrätta Skogsstyrelsen om avverkning och uttag av skogsbränsle som ska äga rum på hans eller hennes mark samt sådan dikning i samband med avverkning som inte kräver tillstånd enligt 11 kap. miljöbalken. I samband med anmälan ska markägaren ange bland annat vad han eller hon avser att göra för att tillgodose naturvårdens, kulturmiljövårdens och rennäringens intressen inom renskötelsns året-runt-marker samt vad han eller hon avser att göra för att trygga återväxten av skogen.

Anmälan ska göras minst sex veckor innan åtgärden påbörjas och vara skriftlig eller lämnas elektroniskt i enlighet med vad Skogsstyrelsen fastställt. En anmälan om avverkning är giltig i fem år. Detta framgår av 14 § skogsvårdslagen, 15 § skogsvårdsförordningen samt Skogsstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (SKSFS 2011:7) till skogsvårdslagen.

I 15 b § skogsvårdsförordningen anges att avverkning, skyddsdikning eller uttag av skogsbränsle som Skogsstyrelsen ska underrättas om får påbörjas tidigast sex veckor efter det att en sådan underrättelse gjorts och i förekommande fall uppgifter lämnats om vad som ska göras för att trygga återväxten eller för att tillgodose naturvårdens, kulturmiljövårdens eller rennäringens intressen. Om det finns särskilda skäl får Skogsstyrelsen medge att dessa åtgärder påbörjas tidigare.

Kravet på att skogsmarkens ägare skulle anmäla slutavverkning om minst 0,5 hektar (numera föryngringsavverkning) infördes 1975. Anmälan skulle göras minst en månad innan avverkningen påbörjades. Inom områden som länsstyrelsen angett gällde dock två månader. Av förarbeten till lagändringen framgår att ett motiv för att införa anmälningsplikten var att möjliggöra en bättre rådgivnings- och kontrollverksamhet främst i fråga om återväxtåtgärder. Lagstiftningen har därefter kompletterats med ytterligare skyldigheter för markägaren.

År 1994 tillkom ett krav på att redovisa vad markägaren avsåg att göra för att tillgodose naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen i samband med avverkning. Samtidigt beslutades att anmälan skulle ske sex veckor före avverkning. Av förarbetena framgår att det fanns behov av att förlänga tidsfristen för att skogsmyndigheten skulle ges mer tid för handläggning av naturvårdsfrågorna.

Anmälningsplikten gäller från 1998 även uttag av skogsbränsle. I förarbetena till förändringen hänvisades till anmälningsplikten för avverkning och dess syfte att ge tillsynsmyndigheten möjligheter att ge information och råd om eller besluta om villkor för avverkningen för att tillgodose lagens krav på återväxter och miljöhänsyn. Vidare angavs att detta underrättelsekrav uttryckligen borde utökas till att gälla även sådant skogsbränsleuttag som sker i samband med eller i nära anslutning till sådan avverkning som omfattas av kravet på anmälan.

Skogsbruksåtgärder som kan komma att väsentligt ändra naturmiljön ska enligt 12 kap. 6 § miljöbalken anmälas för samråd till Skogsstyrelsen minst sex veckor innan åtgärden påbörjas. Den som enligt gällande bestämmelser har anmält avverkning som ska äga rum på hans eller hennes mark ska anses ha gjort en anmälan för samråd enligt 12 kap. 6 § miljöbalken. Denna förändring gjordes 2005 för att förenkla anmälningsförfarandet för markägaren. Antalet samrådsärenden uppgår till 3 000–4 000 stycken per år.

Begreppet skogsbränsle förtydligades av Skogsstyrelsen 2009 i ett allmänt råd med att det bör avse grenar, toppar och stubbar som tas ut i avsikt att användas som bränsle.⁴

I 3 kap. 15 § samma föreskrifter anges att för att en avverkning ska få påbörjas tidigare än sex veckor från tidpunkten från anmälan bör sådant undantag kunna antas leda till en påtaglig fördel för miljön eller för skogsskötseln samtidigt som det inte bör kunna antas medföra olägenhet av betydelse i andra former för naturmiljön, kulturmiljön eller rennäringen. De omständigheter som åberopas för undantag bör inte rimligen ha kunnat förutses. I allmänt råd till bestämmelsen ges exempel på situationer när dispens från sexveckorsregeln bör kunna lämnas.

År 2010 infördes krav om att det vid uttag av skogsbränsle som innefattar stubbar, ska anges vilka trädslag och vilken volymandel av dessa som ska tas ut.

⁴ Allmänt råd till 3 kap. 13 § Skogsstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (SKSFS 2011:7) till skogsvårdslagen.

Tidigare utredning

Under våren 2011 påbörjades ett projekt på Skogsstyrelsen som bland annat hade som målsättning att minska de administrativa kostnaderna för företagen. Arbetet redovisades i form av ett meddelande i mars 2012. Tolv olika förändringar i skogsvårdslagstiftningen utreddes, varav en var att förkorta sexveckorsregeln och en var att ta bort kravet på att anmäla uttag av skogsbränsle. Utredningen kom fram till att inga förändringar i lagstiftningen behövdes för dessa två bestämmelser.

Sexveckorsregeln

Under arbetet med ovan nämnda projekt hölls en workshop med företrädare för skogsbruket. Många uttryckte önskemål om en förkortning av anmälningstiden till tre eller fyra veckor, särskilt för okomplicerade ärenden. De ansåg att en förkortning av anmälningstiden med stor sannolikhet skulle leda till ett bättre underlag och därmed en bättre anmälan, eftersom avverkningsplaneringen skulle ligga närmare anmälningstidpunkten.

I den version av rapporten som gick ut på remiss föreslog Skogsstyrelsen dock att sexveckorsregeln inte skulle ändras. Sexveckorsregeln var den fråga som engagerade remissinstanserna i särklass mest.

Synpunkter från remissinstanserna

LRF Skogsägarna tyckte att Skogsstyrelsen inte hade övervägt alternativet om en anpassad handläggningstid, som skulle innebära att utgångspunkten var sex veckor, men att klartecken för avverkning skulle kunna lämnas tidigare för okomplicerade ärenden. De menade att Skogsstyrelsens bedömning att en kortare anmälningstid skulle ha stor negativ påverkan på möjligheten att nå de skogspolitiska målen inte byggde på någon saklig utredning eller analys.

Skogsindustrierna tyckte att det med dagens teknik borde vara möjligt att sänka anmälningstiden till tre eller fyra veckor utan att riskera natur- eller kulturmiljövärden. Stora Enso Skog ansåg att en nerkortning av anmälningstiden var önskvärd, men att det inte fick ske på bekostnad av Skogsstyrelsens möjligheter att utöva tillsyn i fält.

Naturskyddsföreningen, WWF, Naturvårdsverket, Riksantikvarieämbetet och Havs- och vattenmyndigheten ansåg att sexveckorsregeln borde behållas.

Skogsstyrelsens bedömning

En nerkortning av sexveckorsregeln till tre eller fyra veckor ansågs i utredningen innebära svårigheter för Skogsstyrelsen att hinna med komplicerade ärenden, till exempel ärenden där länsstyrelsen berörs eller ärenden där beslut om föreläggande eller förbud behöver fattas. Detta bedömdes i utredningen leda till att Skogsstyrelsens möjligheter att påverka tillståndet i skogen skulle begränsas. Bland annat skulle färre ärenden bli föremål för tillsyn och färre fältbesök hinna göras.

En annan effekt av kortare anmälningstid som beskrevs i utredningen var en försämring av allmänhetens och ideella organisationers möjlighet att kunna ta del av inkomna anmälningar och föra fram synpunkter innan avverkning genomförs.

Av utredningen framgick att för att Skogsstyrelsen skulle klara handläggningen av ärenden på endast tre eller fyra veckor måste arbetssättet troligen förändras. En samordnad ärendehantering för skogsägarnas myndighetskontakter (En dörr in) bedömdes kunna bidra till att Länsstyrelsen och i vissa fall kommuner snabbare och enklare kan ta del av inkomna ärenden som berör dem. En annan möjlighet som diskuterades var att inte granska alla avverkningsanmälningar manuellt, utan enbart genom en automatisk kontroll mot bland annat uppgifter i myndighetens kartdatabaser.

Ett normalt år lämnas i ca fem procent av anmälningsärendena dispens för att få påbörja avverkningen tidigare än efter sex veckor. Dispenshanteringen är resurskrävande för myndigheten, bland annat görs fältbesök i större utsträckning vid handläggning av dessa ärenden. Skogsstyrelsen gjorde dock bedömningen att en nerkortning av anmälningstiden till tre eller fyra veckor inte skulle minska antalet dispensansökningar. Oftast ansöker man om att få påbörja avverkningen inom en eller två veckor efter ansökan lämnas in.

I utredningen konstaterades att enligt Tillväxtverkets sätt att mäta skulle en nerkortning av tiden inte påverka företagens administrativa kostnader. Däremot skulle en kortare anmälningstid sannolikt ge betydande andra kostnadsminskningar för företagen genom effektivare användning av resurser för planering, avverkning och transport.

Uttag av skogsbränsle

Vid workshopen som hölls ansåg skogsbrukets företrädare att anmälningsplikten för uttag av GROT (grenar och toppar) borde kunna tas bort. De ansåg att statistiken inte var tillförlitlig eftersom man ibland anmälde GROT-uttag och sedan avstod från det och ibland glömde bort att anmäla uttaget.

I den version av rapporten som gick ut på remiss föreslog Skogsstyrelsen att anmälningsplikten för GROT-uttag skulle tas bort.

Synpunkter från remissinstanserna

LRF Skogsägarna, Skogsindustrierna och Sveaskog tillstyrkte förslaget. Naturskyddsföreningen, WWF, Naturvårdsverket och Havs- och vattenmyndigheten avstyrkte förslaget.

WWF menade att anmälan ger Skogsstyrelsen en indikation på var dessa uttag är aktuella och att man har möjlighet att göra bedömningar ifall GROT-uttag sker i olämpliga bestånd, till exempel på våta marker. Naturvårdsverket ansåg att ett slopat krav kan leda till negativa effekter på miljön, eftersom det blir svårare att rikta askåterföringsåtgärder till områden som har störst behov av detta. Även problem med körskador riskerar att tillta. Havs- och vattenmyndigheten ansåg att ett slopat krav kraftigt skulle minska möj-

ligheterna att bromsa skogsbrukets försurande påverkan, främst eftersom det blir svårare att rikta askåterföringen till de områden som är i störst behov av det.

Skogsstyrelsens bedömning

Enligt utredningen prioriteras GROT-uttag lågt i Skogsstyrelsens tillsynsverksamhet. Skogsstyrelsen ansåg därför inte att anmälningsplikten påverkar myndighetens möjligheter att påverka tillståndet i skogen. Man menade dock att det framöver är rimligt att främst risken för körskador oftare bör resultera i att GROT-anmälningar på fuktiga marker blir föremål för tillsynsinsatser. Sammantaget bedömde Skogsstyrelsen att kravet på anmälningsplikt skulle vara kvar.

I rapporten räknade man ändå på vilken kostnadsminskning det skulle innebära för företagen om kravet togs bort och konstaterade att företagens totala administrativa kostnad för att följa kraven i skogsvårdslagstiftningen skulle minska med cirka 1,5 procent per år.

Nuvarande arbetssätt för avverkningsanmälningar

Under 2013 lämnades nästan 58 000 avverkningsanmälningar in till Skogsstyrelsen. Under 2014 var antalet drygt 68 000 stycken. En avverkningsanmälan kan skickas in till Skogsstyrelsen på fyra olika sätt; på pappersblankett till registreringsfunktionen i Växjö, i e-post till registreringsfunktionen, via eAvverka och via e-tjänsten Mina sidor.

Flest anmälningar (58 procent 2013 respektive 62 procent 2014) lämnades in via eAvverka, som är en elektronisk inlämningsfunktion som i stort sett alla större bolag och skogsägarföreningar tillsammans med flera stift och många större köpsågverk använder sig av. Mina sidor är en e-tjänst för främst enskilda markägare och knappt 4 procent av avverkningsanmälningarna lämnades in den vägen.

För de avverkningsanmälningar som kommer till registreringsfunktionen finns krav på att registrering av handlingarna ska ske inom fem arbetsdagar och målsättningen är att registreringen ska påbörjas samma dag handlingarna kommer in eller senast påföljande arbetsdag.

Då anmälan är komplett får den status REGISTRERAT i Skogsstyrelsens ärendehanteringssystem Navet och då startar den sexveckorsperiod under vilken ärendet ska handläggas. I samband med att statusen ändras till REGISTRERAT skickas en bekräftelse till markägaren och till ombudet automatiskt ut från systemet. Statusen uppdateras automatiskt till BEARBETAT som ett resultat av att checklistans beräkningar och kontroller genomförts (se avsnitt "Checklistan" nedan).

Då ärendet får status BEARBETAT hamnar den i distriktens listor i Navet över ärenden att handlägga. Målsättningen är att granskning och handläggning av avverkningsärenden ska påbörjas inom fem arbetsdagar från att ärendet kommit in till distriktet.

Samtliga avverkningsanmälningar granskas manuellt av distriktens handläggare. Vid handläggningen inhämtas ibland information från annat håll, främst då från länsstyrelser men ibland även från kommuner och ideella organisationer. En del ärenden vidarebefordras också till andra myndigheter för vidare handläggning, exempelvis vid viss omläggning till annan markanvändning eller sådana ärenden som berör förmodad fornlämnings. De allra flesta ärenden blir dock handlagda utan att några egentliga åtgärder vidtas av Skogsstyrelsen.

Avgörande för om åtgärder ska vidtas är vilka hänsynskrävande miljöer som berörs eller som kan komma att beröras av den planerade avverkningen. Detta avgörs utifrån tidigare registrerad information med koppling till det aktuella området, tolkning av flygbilder och kartor samt i viss mån handläggarens lokalkännedom. Som stöd har också handläggaren en checklista som jämför den anmälda ytan mot befintlig data.

Checklistan

Checklistan finns i Skogsstyrelsens ärendehanteringssystem Navet (*se bilaga 1*). Den består av cirka 30 olika checkpunkter med koppling till gällande bestämmelser i skogsvårdslagen och miljöbalken eller till tidigare ärenden. Majoriteten av checkpunkterna utgörs av olika typer av hänsyn, till exempel vatten, hänsynskrävande biotoper, forn- och kulturlämningar och skyddade områden.

En checkpunkt indikerar grönt, gult eller rött beroende på om avverkningen förväntas kunna påverka den punkten. Rött ljus innebär att handläggaren måste avgöra eventuell påverkan. Gult ljus betyder att avverkningen möjligen kan ha en viss påverkan och att punkten bör beaktas vid handläggningen. Grönt ljus innebär att checkpunkten ifråga inte behöver behandlas.

Röd, gul och grön indikator för varje enskild checkpunkt visar alltså på närhet till miljöhänsyn eller tidigare ärenden. Indikatorn kan också uppmärksamma handläggaren på att en avverkning kan strida mot reglerna om högsta tillåtna areal föryngringsavverkning inom en brukningsenhet. Checkpunkterna fungerar därmed som ett verktyg för prioritering av Skogsstyrelsens tillsynsverksamhet. De inställningar som avgör när en checkpunkt ska indikera grönt, gult eller rött bygger på bedömningar och är därför möjliga att justera.

Checklistan skapas, tillsammans med befintlig data om aktuell brukningsenhet, med utgångspunkt i de kartsikt som finns i Skogsstyrelsens register på den yta eller i närheten av den yta där ärendet registrerats. Checklistan är alltså ett stöd då handläggaren ska avgöra om myndigheten bör vidta åtgärder för att säkra efterlevnad av de regler som gäller vid avverkning.

För varje checkpunkt tar handläggaren ställning till om någon åtgärd ska vidtas, till exempel om ett fältbesök bör genomföras för att tydliggöra något, om ärendet ska hanteras som ett samråd enligt 12 kap. 6 § miljöbalken eller om ett beslut om förbud mot viss avverkning ska fattas. När detta är gjort ändras ärendets status till GRANSKAT. När alla planerade åtgärder och all handläggning som genomgången av checklistan resulterat i har genomförts sätts ärendets status till HANDLAGT.

Handläggningen kan resultera i att handläggaren tar en muntlig kontakt med markägaren eller dennes ombud eller att ett informationsbrev skickas till desamma i syfte att upplysa om hänsyn som bör tas eller om andra gällande regler som bör beaktas. Handläggningen kan också resultera i att Skogsstyrelsen besöker området i fält för tillsyn.

En dörr in

Sedan 2010 pågår ett projekt om en gemensam inlämningsfunktion (e-tjänst) för Skogsstyrelsen och Länsstyrelserna. Projektet kallas "En dörr in". Målet är att skogsägarnas myndighetskontakter ska bli så enkla som möjligt.

De avverkningsanmälningar som lämnas in via Mina sidor och som berör en fornlämning kan från och med januari 2015 automatiskt skickas till berörd Länsstyrelse om markägaren så anger. Där hamnar de i deras handläggningssystem och därifrån går en avisering till den handläggare på Länsstyrelsen som ska handlägga ärendet. För närvarande är det endast cirka 4 procent av avverkningsanmälningarna som lämnas in via Mina sidor.

Samma teknik kommer att kunna användas för avverkningsanmälningar som lämnas in på annat sätt, det vill säga via eAvverka eller till registreringsfunktionen. Skogsstyrelsens ärendehanteringssystem Navet kan då skicka ärendet direkt till Länsstyrelsen. Utvecklingen av Navet kommer att ske under 2015 och funktionen kan tas i bruk under 2016.

Den nya funktionen blir arbetsbesparande eftersom Skogsstyrelsen i framtiden inte behöver skicka information manuellt till Länsstyrelsen om ärenden som påverkar fornlämningar. Det handlar om cirka 3 000 ärenden per år.

Objektillsyn

Då ett tillsynsärende inleds gör man i normalfallet ett fältbesök på den planerade avverkningen. Fältbesöken prioriteras utifrån vilken eller vilka typer av hänsyn som berörs, eller förmodas beröras, och utifrån rådande arbetsbelastning vid det aktuella tillfället. Fältbesöken utförs av handläggaren själv eller av annan person på distriktet.

Med den redogörelse av planerat hänsynstagande, planerade återväxtåtgärder och övriga planerade åtgärder som finns i form av en inlämnad avverkningsanmälan, går Skogsstyrelsens tjänsteman över det anmälda området. I första hand granskas det som föranlett att ärendet har blivit föremål för besök, men givetvis försöker tjänstemannen att få en så heltäckande bild av objektet beträffande så många variabler som möjligt. Ju mer komplex skogen är desto mer tid åtgår för besöket. Om ett beslut om hänsyn till naturmiljön ska fattas krävs ofta att data samlas in mer grundligt på objektet. Ett beslut kräver oftast även att det område som beslutet avser tydligt avgränsas med snitselband avsett för ändamålet.

Efter fältbesöket dokumenterar tjänstemannen det som framkommit vid besöket och meddelar detta på lämpligt sätt till markägaren och dennes ombud. Dokumentationen består i de enklaste fallen i en tjänsteanteckning och kontakten med markägare och ombud sker då som regel muntligen. Dokumentationen kan också utgöras av exempelvis en vägledning, ett föreläggande eller ett förbud. En vägledning är en skrivelse där Skogsstyrelsen anger vad markägaren behöver göra för att uppfylla kraven i skogsvårdslagstiftningen.

Under 2014 skrevs cirka 1 600 vägledningar och drygt 200 förelägganden och förbud enligt skogsvårdslagen. Utöver detta har även 740 Natura 2000-råd enligt 7 kap. 28 a § miljöbalken skrivits och 4 200 samråd enligt 12 kap. 6 § miljöbalken genomförts. En betydande andel av dessa ärenden har fältbesökts. Under 2014 uppgick antalet fältbesök till cirka 5 000.

Vägledning och beslut kan även skickas till markägaren utan att detta föregås av fältbesök, men i de allra flesta fall krävs ett besök i fält för att avgöra faktiska omständigheter och för att fastställa den nivå på hänsyn som kan krävas.

Inom objekt tillsynen kan man tänka sig att man prioriterar vissa checkpunkter i checklistan vissa år. Det kan då bli aktuellt att släcka några checkpunkter under ett år då myndigheten inte fokuserar på de punkterna i objekt tillsynen. Då kommer de ärendena som därmed får helt gröna checklistor att handläggas genom automatiserad ärendegranskning (*se nedan*) och behöver därför inte granskas manuellt av handläggare. Det leder till en effektivisering av handläggningen.

Möjliga framtida arbetssätt för avverkningsanmälningar

Automatiserad ärendegranskning

Med automatiserad ärendegranskning avses att Skogsstyrelsens ärendehanteringssystem (Navet) själv sorterar bort de anmälningar som har en helt grön checklista, det vill säga där systemet inte signalerar att närmare granskning bör ske av handläggare. Systemet sätter då själv ärendet till status HANDLAGT och ärendet behöver således inte handläggas manuellt. Handläggarna på distrikten kommer dock att kunna se vilka ärenden som har gått igenom den automatiserade ärendegranskningen. Dessa ärenden kommer att finnas i en särskild lista i Navet fram till dess att avverkningen får påbörjas.

I dagsläget är det cirka 8 procent av alla avverkningsanmälningar som har en helt grön checklista. Av bilaga 2 framgår vilka checkpunkter som bedöms kunna justeras utan att risken för skada på miljön därigenom ökar. I bilaga 2 beskrivs också hur många fler checklistor som beräknas bli helt gröna med de föreslagna förändringarna.

För att det ska vara kostnadseffektivt med automatiserad ärendegranskning behöver minst 20 procent av ärendena sorteras bort på det sättet. Skogsstyrelsen bedömer att det målet kommer att uppnås med de förändringar i checklistan som beskrivs i bilaga 2.

En delvis automatiserad ärendegranskning ger handläggarna mer tid till de ärenden som kräver en noggrannare granskning av myndigheten. Resurserna kommer därmed i ökad omfattning att läggas där behoven är som störst. Skogsstyrelsen bedömer därför att kvaliteten på tillsynsarbetet kommer att förbättras om en automatiserad ärendegranskning införs. Förändringarna i arbetssätt bedöms inte heller leda till några negativa konsekvenser för miljön, produktionen eller för kontakterna med andra myndigheter eller markägare.

Det har dock identifierats några svagheter med automatiserad ärendegranskning. Handläggares lokalkännedom och information från manuell flygbildstolking kommer inte att kunna fångas upp. Handläggare har även påtalat att Skogsstyrelsen i dag faktiskt även inleder tillsynsärenden för planerade avverkningar där hela checklistan är grön. Dessa ärenden är, sett till den totala ärendemängden, ändå relativt få.

Myndigheten har ett ganska stort antal lokala kartlager, vilka i dag inte finns med i checklistan. Om automatiserad ärendegranskning införs måste Skogsstyrelsen ta ställning till vilka av dessa lager som ska ligga till grund för checklistan.

Att införa automatiserad ärendegranskning kräver inga omfattande anpassningar av ärendehanteringssystemet. Kostnaden för IT-utvecklingen blir därmed relativt begränsad. En av de förändringar som behöver göras är att utveckla systemet på sådant sätt att det kan kontrollera avverkningsanmälan och därefter markera ärendet som färdighandlagt. Även anmälningsformuläret behöver förändras om automatiserad ärendegranskning ska införas.

Första linje för handläggning av avverkningsanmälningar

En första linje för handläggning av avverkningsanmälningar är en funktion med personal som påbörjar handläggningen av ärendena då de har registrerats av registreringsfunktionen eller kommit in via eAvverka eller Mina sidor. Första linjen går igenom checklistan för att bedöma om tillsyn krävs. Ansvar för att kontakta markägare eller ombud vid oklarheter och att vid behov kommunicera med andra myndigheter ligger också på första linjen. Endast då första linjen bedömer att tillsyn krävs eller att det finns några andra oklarheter som en specialist bör granska lämnas anmälan vidare till en annan handläggare. Övriga ärenden sätts i status HANDLAGT av första linjen.

Skogsstyrelsen har övervägt möjligheten att ha en första linje per region, men gör nu bedömningen att det är effektivare att ha en första linje per distrikt. Att ha första linjen på regionnivå skulle innebära att den lokalkännedom som finns på distriktet delvis går förlorad. Lokalkännedomen innebär bland annat att informationen i ortofoton och satellitbilder tolkas på rätt sätt och att man har kännedom om hur olika markägare och ombud brukar agera. En första linje på distriktsnivå hamnar också närmare de specialister på distriktet som man behöver ta hjälp av för att till exempel bedöma miljöpåverkan av vissa avverkningar.

I nuläget handlägger alltför många medarbetare avverkningsanmälningar och arbetet utförs inte på ett systematiskt sätt på alla distrikt. Under 2014 var det 339 personer som arbetade med avverkningsanmälningar i ärendehanteringssystemet. I en första linje skulle ett begränsat antal medarbetare på varje distrikt arbeta. Arbetsuppgiften bör schemaläggas på ett sådant sätt att en handläggare arbetar i första linjen en eller två veckor i taget. För att få enhetlighet och effektivitet är det viktigt att begränsa antalet handläggare och att handläggaren får möjlighet att helt koncentrera sig på den arbetsuppgiften under de veckor man är schemalagd för arbetet. Det är också viktigt att det alltid finns tillgång till personal som inom rimlig tid kan utföra den tillsyn som bedömts nödvändig i första linjen.

Att arbeta koncentrerat med en arbetsuppgift leder oftast till att effektiviteten ökar och att bedömningarna blir mer enhetliga. Med en första linje skulle fler anmälningar kunna handläggas på kortare tid och det skulle bli en större enhetlighet i bedömningarna om när ett tillsynsärende ska inledas. Skogsstyrelsen bedömer också att kvaliteten i tillsynsarbetet kommer att förbättras om en första linje införs. Det är därför av yttersta vikt att alla distrikt inför en första linje för handläggning av avverkningsanmälningar.

För att få till en fungerande första linje på varje distrikt krävs att Skogsstyrelsens ledning fattar beslut om införande och ställer krav på utformning och resursanvändning. Första linjen ska utföra samma uppgifter på alla distrikt och bemanningen ska vara anpassad till hur många avverkningsanmälningar distriktet hanterar. Handläggningen av avverkningsanmälningar måste följas upp månadsvis genom relevanta mätetal.

Förändringarna i arbetssätt bedöms inte leda till några negativa konsekvenser för miljön, produktionen eller för kontakterna med andra myndigheter eller markägare.

Systemtillsyn

Skogsstyrelsen ser stora möjligheter med att bedriva systemtillsyn parallellt med den objektsvisa tillsynen. Myndigheten utreder för närvarande hur en bestämmelse om egenkontroll kan utformas i skogsvårdslagen. Med en sådan bestämmelse skulle det vara möjligt att bedriva systemtillsyn även med stöd av skogsvårdslagen. I nuläget kan Skogsstyrelsen bedriva systemtillsyn med stöd av miljöbalken, men detta arbetssätt har ännu inte prövats.

Under hösten 2014 beslutade Skogsstyrelsen att tillsynen framöver kommer att bedrivas med stöd av en riskbaserad tillsynsplan. Planen kommer att innehålla prioriteringar både när det gäller system- och objekttillsynen. Ett sätt att arbeta skulle kunna vara att fokus ligger på en viss typ av hänsyn i systemtillsynen och annan typ av hänsyn i objekttillsynen.

Om Skogsstyrelsen ges möjlighet att bedriva systemtillsyn enligt skogsvårdslagen skulle det på sikt bedömas kunna leda till minskad objekttillsyn och därmed även kortare handläggningstider för vissa ärenden. Antalet avvikelser från lagens krav bör minska om en effektiv systemtillsyn bedrivs. Men det kan ta tid innan effekterna av systemtillsynen blir märkbara. Skogsstyrelsen kan i nuläget inte avgöra om systemtillsyn kan motverka de negativa konsekvenser för miljön som en förkortad tidsfrist skulle kunna leda till.

Olika tidsfrister för avverkningsanmälningar

Viktiga allmänna intressen

En anmälan om avverkning kan beröra områden av vitt skilda slag, allt från så kallade trivialskog, det vill säga skog utan särskilda naturvärden, till viktiga allmänna intressen, såsom höga naturvärden eller närhet till vatten. Skogsstyrelsens tillsyn är avhängig den kunskap myndigheten har om det aktuella avverkningsområdet. Kunskap om naturvärden kan fås genom handläggarens kännedom om lokala förhållanden, tips och information från allmänheten, tillgängliga kartor med mera.

Automatiserad ärendegranskning skulle medföra att de områden där inga särskilda naturvärden registrerats skulle bli föremål för en sorts förenklad handläggning, såsom också redan sker då handläggaren inte inleder tillsyn i dessa ärenden. Redan här sker därför en sortering av ärenden i olika kategorier beroende på vilka naturvärden och allmänna intressen som berörs. Tiden från anmälan till när avverkningen får påbörjas är dock densamma oavsett typ av skog.

Införande av olika tidsfrister för olika ärenden i förhållande till vilka naturvärden som berörs måste ske antingen med stöd av lagstiftning eller i en icke formaliserad process på Skogsstyrelsen. Det är tveksamt om Skogsstyrelsen har möjlighet att göra sådana prioriteringar i sin verksamhet utan stöd i lag. Att i lag och föreskrifter slå fast vilka allmänna intressen som kan medföra att tidsfristen är längre för en viss kategori av ärenden innebär att gränsdragningsproblem uppkommer. Lagstiftningen riskerar också att bli otydlig i förhållande till vilka naturtyper och miljövärden som ska anses vara viktiga

allmänna intressen. Skogsstyrelsens hantering skulle dessutom riskera att uppfattas som otydlig då det inte är självklart att en markägare eller ett ombud gör samma bedömning av naturtyp eller miljövärden som myndighetens tjänstemän. Administrationen kring sådan hantering bedöms bli resurskrävande för myndigheten.

Utförligt underlag

Vid Skogsstyrelsens kontakter med skogsnäringen har framkommit att vissa ombud gör en ambitiös hänsynsplanering med bra kvalitet inklusive kontroll mot FMIS (forminnesinformationssystemet) och andra register hos Skogsstyrelsen över kända miljövärden innan de skickar avverkningsanmälan till myndigheten. Andra företag kan däremot ha en låg kvalitet i sin hänsynsplanering i anmälan. Vissa gör i senare skede en närmare planering inklusive hänsynstagande, men detta är inte till stöd för Skogsstyrelsens ärendehantering då avverkningsanmälan redan är inlämnad.

En möjlighet skulle kunna vara att den som redovisar ett utförligt och bra underlag för planerad hänsyn och nödvändiga försiktighetsåtgärder, skulle kunna medges att avverka vid en tidigare tidpunkt. Detta skulle innebära att de markägare eller ombud, som utifrån tydliga kvalitetskriterier, har gjort en hänsynsplanering med god kvalitet skulle kunna få påbörja avverkningen tidigare, medan de som inte når upp till dessa kvalitetskriterier, skulle få vänta längre med att påbörja avverkningen. En avverkningsplanering av god kvalitet skulle underlätta Skogsstyrelsens fortsatta handläggning. Denna möjlighet stöds av det bakomliggande syftet med anmälningsskyldigheten, att bereda Skogsstyrelsen ökad möjlighet att handlägga naturvårdsfrågor .

Skogsstyrelsen skulle dock genom ett sådant tillvägagångssätt behöva handlägga och bedöma varje enskild anmälan om avverkning utifrån om denna kan betraktas vara av sådan kvalitet att tidsfristen kan förkortas. Resultatet av granskningen måste också kommuniceras till ombudet eller markägaren, vilket medför ytterligare administration. Bedömningen av om redovisningen är av sådan kvalitet att tidsfristen kan förkortas kan många gånger vara svår och det kan förväntas att Skogsstyrelsen skulle kunna ha en helt annan uppfattning än markägaren eller ombudet även i dessa fall. Detta skulle bli resurskrävande för Skogsstyrelsen.

Undantag från sexveckorsregeln

Av 15 b § skogsvårdsförordningen framgår att Skogsstyrelsen får medge undantag från sexveckorsregeln om det finns särskilda skäl. För att en avverkning ska få påbörjas tidigare än sex veckor från tidpunkten för anmälan bör sådant undantag kunna antas leda till en påtaglig fördel för miljön eller för skogsskötseln samtidigt som det inte bör kunna antas medföra olägenhet av betydelse i andra former för naturmiljön, kulturmiljön eller rennäringen. De omständigheter som åberopas för undantag bör inte rimligen ha kunnat förutses.

Av de allmänna råden till Skogsstyrelsens föreskrifter framgår följande. ”I områden där det finns indikationer om särskilt höga natur- och kulturmiljövärden i eller i anslutning till avverkningsområdet eller i nedströms belägna sjöar och vattendrag, i områden med stor betydelse för friluftsliv och rekreation och i områden med särskilt höga värden för

rennäringen bör det anses finnas särskild risk för att ett undantag kan leda till olägenhet av betydelse för naturmiljön, kulturmiljön eller rennäringen.

Exempel på särskilda skäl kan vara

- behov av att byta avverkningsobjekt på grund av för årstiden onormala väderleksförhållanden som medför försämrad åtkomst till planerad avverkning,
- möjlighet att nå avverkningsobjekt som normalt har dåliga bärighetsförhållanden, till exempel vid tillfälligt tjälad mark,
- behov av att snabbt upparbeta skadad skog efter stormfällning, snöbrott, brand, svamp- eller insektsangrepp, eller
- samordning med pågående avverkning när flyttningskostnaderna för avverkningsmaskin, för det fall undantag inte medges, kan antas bli oproportionerligt höga i förhållande till bedömd intäkt från den planerade avverkningen och där ett undantag dessutom kan bidra till minskad miljöbelastning genom mindre transporter.”

Skogsstyrelsen fick under 2013 och 2014 in drygt 3 500 respektive knappt 7 800 ansökningar om dispens. För att inte motverka syftet med en ansökan om undantag från en tidsgräns bör en ansökan utredas och beslutas inom rimlig tid från det att den kommer in. Det får förmodas att skogsbruket i dag är medvetet om de begränsningar som finns för att en ansökan om undantag ska beviljas och att det krävs särskilda skäl för densamma.

En risk med att ta bort kravet på särskilda skäl torde vara att skogsbruket i mycket större utsträckning än i dag ansöker om undantag, eller att den anmälningsskyldige ansöker om undantag för säkerhets skull. Tidsvinsten för Skogsstyrelsen med att ta bort begränsningen ”särskilda skäl” skulle därmed utebli, eftersom mängden ansökningar med största sannolikhet skulle öka markant.

Dessa ansökningar skulle dessutom behöva prioriteras och kan medföra att avverkningsanmälningar som innehåller mer prioriterade naturvärden inte skulle hinnas handläggas i den utsträckning som behövs. Ansökan om undantag kräver ett formellt beslut och medför således en ökad administration för såväl Skogsstyrelsen som för den sökande. Skogsstyrelsen har under lång tid systematiskt arbetat för att antalet ansökningar om undantag ska minska då hanteringen är tidskrävande och minskar utrymmet för de avverkningsanmälningar som bedöms nödvändiga att granska i fält.

Meddelande om att starta tidigare

Det har tidigare framförts till Skogsstyrelsen att man bör utreda frågan om att okomplicerade avverkningsanmälningar kan handläggas snabbare än sex veckor. LRF Skogsägarna har ansett att det efter handläggning av enklare ärenden bör vara möjligt att lämna klartecken till avverkning tidigare utan att gå omvägen via dispenshantering.

Om Skogsstyrelsen efter att ha handlagt en okomplicerad avverkningsanmälan, till exempel efter automatiserad ärendegranskning, skulle skicka ut ett meddelande om att avverkningen får påbörjas begränsas möjligheterna kraftigt för enskilda och ideella

organisationer att lämna synpunkter på anmälan. Med det föreslagna arbetssättet med automatiserad ärendegranskning skulle ett sådant meddelande i vissa fall kunna skickas ut till markägare och ombud samma dag som anmälan kommer in. Då avverkningen får påbörjas omedelbart kommer synpunkter från enskilda och ideella organisationer inte att kunna beaktas.

Skogsstyrelsen skulle heller inte längre ha möjlighet att genom annan kontroll än automatiserad ärendegranskning upptäcka behov av fördjupad granskning. Skogsstyrelsens tjänstemän har kännedom om lokala förhållanden som i vissa fall medför att tillsyn inleds trots att den automatiserade handläggningen inte indikerar ett sådant behov. Sådan kännedom om lokala förhållanden kan ses som en säkerhetsventil. Om avverkning får påbörjas omedelbart efter den automatiserade handläggningen kommer denna säkerhetsventil inte längre att finnas.

Rättspraxis har under senare år utvecklats i riktning att fler beslut som rör miljölagstiftning anses möjliga att överklaga. I några fall har även underlåtenhet att inleda tillsyn ansetts utgöra ett sådant beslut som kan överklagas av miljöorganisationer av viss storlek som företräder allmänna intressen. Det kan inte uteslutas att ett meddelande om att avverkning kan påbörjas innan tidsfristen löpt ut skulle kunna anses vara ett beslut som är möjligt att överklaga. Dåvarande Landsbygdsdepartementet har aviserat att det finns behov av att närmare se över hur Århuskonventionen påverkar skogsvårdslagstiftningen. Denna utredning bör avvaktas innan en eventuell förändring av lagstiftningen sker.

Konsekvenser av att ändra tidsfristen

Förelägganden och förbud

Skogsstyrelsens tillsyn före avverkning kan innebära att ett beslut om förbud mot avverkning eller att ett beslut om föreläggande om försiktighetsåtgärder kan behövas. Under 2014 fattades drygt 200 sådana beslut om förbud eller föreläggande. Det är i de flesta fall omöjligt att avgöra om en anmälan kommer att leda till ett beslut redan då ärendegranskningen inleds.

Tiden mellan den tidpunkt då handläggaren faktiskt får tillgång till anmälan om avverkning, och den tidpunkt den första bedömningen av om ett tillsynsärende ska inledas varierar kraftigt. Under vissa perioder kan en anmälan granskas inom ett par dagar efter att den kommit in i myndighetens system, under andra perioder dröjer den inledande granskningen flera veckor. Fördröjningen kan ibland orsakas av händelser som är utom Skogsstyrelsens kontroll, såsom till exempel stormar, då antalet avverkningsanmälningar som lämnas in ökar kraftigt under en period. Det finns också en variation i hur många handläggare som finns tillgängliga för att hantera avverkningsanmälningar på olika distrikt.

Vid granskningen av anmälan bedömer handläggaren om ett tillsynsärende ska inledas. I de fall tillsyn inleds måste ofta ett fältbesök göras, vilket kan innebära ett behov av annan kompetens än den handläggaren själv har. Besöket på den anmälda avverkningen kan därför behöva koordineras med till exempel en nyckelbiotopsinventerare. I de fall det är fråga om en längre resa till en anmäld avverkning bör dessutom fältbesök på ytterligare en eller flera andra anmälda avverkningar ske samtidigt för att utnyttja Skogsstyrelsens resurser effektivt. Ovanstående kan innebära att fältbesöket inte kan utföras förrän efter en till två veckor.

Ett fältbesök som leder fram till ett föreläggande eller förbud medför att Skogsstyrelsens personal måste ta hänsyn till att pågående markanvändning inte avsevärt får försvåras. Om beslutet omfattar virkesvärden måste därför en uppskattning av skogens volym och övriga egenskaper göras. Volymuppskattning måste göras dels på hela objektet, dels för varje del som beslutet ska avse. Hur lång tid ett fältbesök med volymuppskattning tar är beroende på ärendets komplexitet, i normalfallet dock inte över en dag.

Fältbesöket ska därefter dokumenteras och ett beslut om förbud alternativt föreläggande om åtgärder ska skrivas. Skogsstyrelsen har mallar för förbud och föreläggande som underlättar beslutsskrivandet och beräkning av hänsyn. Ett genomsnittligt förbud tar mellan två och fyra timmar att skriva med tid inräknat för att föra in uppgifter i handläggningssystemet med mera. Vid mer omfattande eller komplicerade förbud eller förelägganden förlängs naturligtvis denna tid.

Ärendet ska därefter granskas av specialist och i vissa fall jurist på tillsynsenheten, vilket är en prioriterad arbetsuppgift. Granskningen kan i de flesta fall ske inom någon eller några dagar. Distriktschef fattar beslut efter föredragning av handläggaren.

Ett beslut om förbud eller ett föreläggande förenat med vite måste delges den som berörs av beslutet. Skogsstyrelsen använder i normalfallet så kallade brevdelgivning, där beslutet skickas i ett vanligt brev och där mottagaren förväntas underteckna delgivningskvittot och skicka tillbaka det till Skogsstyrelsen. Tiden för delgivning är då beroende av om och när mottagaren återsänder kvittot. I vissa fall används rekommenderad postförsändelse med mottagningsbevis och i dessa fall beror tidpunkten för delgivning av beslutet på när adressaten hämtar ut försändelsen. I de flesta fall hämtas en försändelse ut inom någon vecka, men det är inte ovanligt att en påminnelse måste skickas. I ett fåtal fall har delgivning via stämningsman behövts tillgripas. I de fall markägaren bor utomlands måste också tiden för sådan delgivning beaktas.

I en kvalitetsgranskning hösten 2012 undersöktes i 24 ärenden hur lång tid som förflöt från det att anmälan om avverkning lämnades in till dess att beslutet expedierades. Beslutet expedierades inom sexveckorsfristen i tio av ärendena, övriga ärenden expedierades efter sexveckorsfristen löpt ut. Tid för delgivning är inte medräknat i ovanstående.

Skogsstyrelsen har de senaste åren effektiviserat handläggningen och den genomsnittliga tiden för expediering av beslut är nu cirka 53 dagar (2014). Tiden för att granska, handlägga, göra fältbesök, bestämma miljöhänsyn, färdigställa beslut samt expediera och delge adressaten överstiger därför i många fall sex veckor. Det kan således konstateras att sex veckor ofta inte räcker för denna typ av ärenden med nuvarande arbetsflöde. Trots ett förändrat arbetssätt riskerar därför andelen beslut som inte fattas inom tidsgränsen att öka ytterligare om avverkning får ske efter tre alternativt fyra veckor. Skogsstyrelsen har inte heller möjlighet att fatta beslut om att avverkning inte ska ske i avvaktan på ytterligare utredning.

Synpunkter från enskilda och ideella organisationer

Om tidsfristen ändras från sex veckor till tre eller fyra veckor försämras allmänhetens och ideella organisationers möjlighet att kunna ta del av inkomna anmälningar och föra fram synpunkter innan avverkning genomförs. Lokalt i landet märks en ökad aktivitet i anmälningsärenden, särskilt från ideella organisationer. En bidragande orsak till detta kan vara de senaste ändringarna i Skogsstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (SKSFS 2011:7) till 30 § skogsvårdslagen som tydliggjort artskyddets höga prioritet vid hänsyn till naturmiljön. Synpunkter till Skogsstyrelsen framförs nu mer frekvent än tidigare i enskilda ärenden, ofta efter att området har besökts och inventerats av den ideella organisationen.

Annan tid än för samråd enligt miljöbalken

Kan en verksamhet eller åtgärd, som inte omfattas av tillstånds- eller anmälningsplikt enligt någon annan bestämmelse i miljöbalken, väsentligt ändra naturmiljön ska en anmälan för samråd göras till Skogsstyrelsen enligt 12 kap. 6 § miljöbalken. Av bestämmelsen framgår att verksamheten eller åtgärden som ska anmälas för samråd får påbörjas tidigast sex veckor efter det att anmälan har gjorts, om inte tillsynsmyndigheten medger något annat.

Den som i enlighet med gällande bestämmelser har underrättat Skogsstyrelsen om avverkning som ska äga rum på hans eller hennes mark, om uttag av skogsbränsle eller om sådan dikning i samband med avverkning som inte kräver tillstånd enligt 11 kap. miljöbalken ska anses ha gjort anmälan för samråd för åtgärden enligt 12 kap. 6 § miljöbalken. Regeln förenklar administrationen för såväl skogsbruket som för Skogsstyrelsen genom färre anmälningsärenden, men vid en förkortning av tidsgränsen för anmälan till tre eller fyra veckor enligt skogsvårdslagen måste beaktas att markägaren, ombudet och Skogsstyrelsen ska förhålla sig till två olika tidsfrister och två olika ärendetyper.

Ärendetyp 1 – Anmälan kommer in enligt 14 § skogsvårdslagen och hanteras enbart enligt skogsvårdslagen (tidsfrist tre eller fyra veckor).

Ärendetyp 2 – Anmälan kommer in enligt 14 § skogsvårdslagen, men resulterar i ett ärende enligt 12 kap. 6 § miljöbalken (tidsfrist sex veckor).

En skogsägare eller dennes ombud som skickar in en anmälan enligt skogsvårdslagen kan förvänta sig att den med ganska stor sannolikhet kommer att hanteras som ärendetyp 1, men det kan föreligga sådana omständigheter att den i stället resulterar i ärendetyp 2. Det är således inte känt i förväg vilken tidsfrist som kommer att gälla innan åtgärden får påbörjas. Detta riskerar att orsaka missuppfattningar och misstag som kan leda till att åtgärder i vissa fall påbörjas innan föreskriven tidsfrist löpt ut.

Resurser

Skogsstyrelsen bedömer att en förkortad tidsfrist innebär att ytterligare resurser kan behöva tillföras, alternativt att tillsynsverksamheten måste prioriteras framför myndighetens övriga verksamhet, bland annat uppdragsverksamhet. En slutlig bedömning av detta kan dock bara ske efter de ovan föreslagna organisationsförändringarna är genomförda. Även om en sådan omfördelning skulle vara möjlig kommer tillsynen i vissa ärenden med hänsyn till bland annat tidsåtgång för samråd med andra myndigheter och kommunikation inför beslut svårigen att hinnas med inom en förkortad tidsfrist.

Uttag av skogsbränsle

GROT-uttag

Vad används informationen i underrättelsen till?

Under 2014 kom det in cirka 26 000 underrättelser (benämns nedan anmälningar) om planerat GROT-uttag på en areal av närmare 105 000 hektar. Motsvarande året före var cirka 28 000 stycken på cirka 118 000 hektar. Anmälan om GROT-uttag gjordes dessa år på ca 40 procent av den areal där det lämnades in anmälan eller ansökan om avverkning, men variationen var stor mellan olika landsdelar. I östra Svealand och östra Götaland anmäldes GROT-uttag på drygt 80 procent av arealen, medan motsvarande andel i Jämtland och norra Dalarna var cirka 10 procent. I formuläret för avverkningsanmälan ska det göras en beskrivning av planerade åtgärder vid GROT-uttag för att begränsa miljöpåverkan.

Tillsyn och rådgivning

Uttag av GROT ökar risken för körsador, särskilt på vissa marker och under vissa väderförhållanden. Risken kommer sannolikt att öka med kommande klimatförändringar. Om det vore så att anmälningar om planerat GROT-uttag väl stämde överens med det faktiska uttaget skulle de kunna vara ett viktigt underlag för Skogsstyrelsens arbete med tillsyn och rådgivning för att förebygga skador på mark och vatten samt för att få kännedom om lämpliga objekt för askåterföring, främst i försumningskänsliga områden. Tillsyn och rådgivning kopplat till anmälningar om planerat GROT-uttag prioriteras dock lågt och en viktig orsak till detta är den dåliga överensstämmelsen mellan planerat och faktiskt uttag (*se figur 1*). Detta leder till att myndighetens insatser delvis riskerar att riktas till fel objekt, det vill säga sådana där uttag inte sker.

Statistik

Statistik avseende anmälningar om GROT-uttag har tidigare inte ingått i Sveriges officiella statistik, men gör det från och med 2014. Dessa uppgifter har dock inget direkt uttalat användningsområde, vare sig för företag, organisationer eller myndigheter.

För att fånga upp det faktiska GROT-uttaget, fördelat på slutavverkning respektive gallring genomför Skogsstyrelsen årliga undersökningar i form av intervjuer och enkäter till skogsbruket. Statistikinsamling om förädlade trädbränslen har fram tills nu gjorts av Svenska Trädbränsleförbundet, som är en branschförening för producenter av trädbränslen. Det har dock konstaterats betydande brister i den statistik som hittills har tagits fram. Energimyndigheten och Skogsstyrelsen har därför sedan lång tid undersökt möjligheter att få fram bättre statistik om produktion och användning av trädbränslen. En ny modell för uppgiftsinsamling har tagits fram och en enkätundersökning har testats under hösten 2014. Den nya modellen väntas innebära en betydande kvalitetshöjning av statistiken. Det innebär att det troligen inte längre finns något behov av den statistik som nu samlas in av bland annat Skogsstyrelsen.

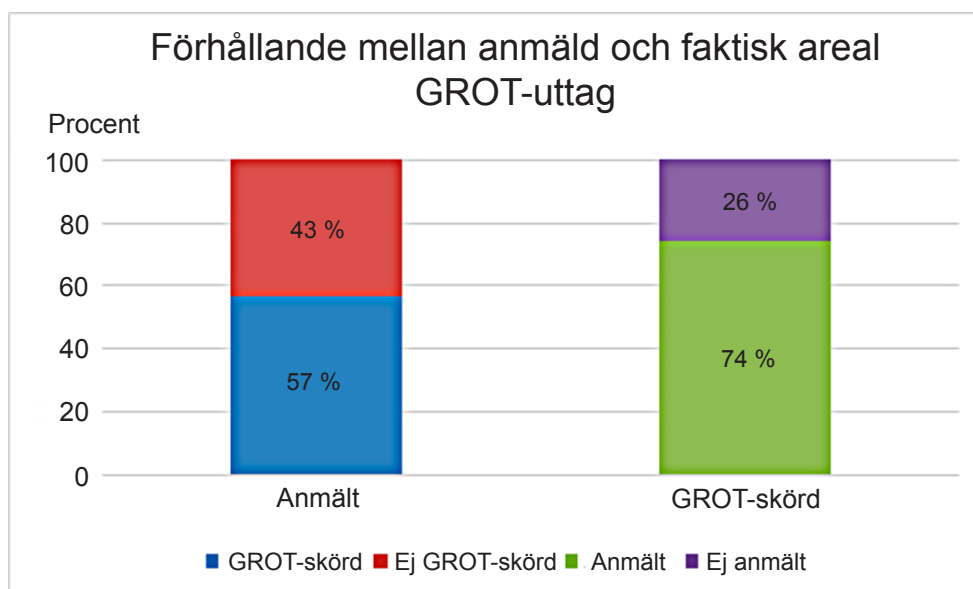
Uppföljning av miljömål

Resultaten från Skogsstyrelsens så kallade Polytaxinventering (*se avsnittet Planerat uttag och faktiskt uttag*) och från enkätundersökningarna (*se avsnittet Statistik ovan*)

är ett betydligt bättre underlag för miljömålsuppföljning än anmälningar om planerat GROT-uttag. Informationen i anmälningarna saknar därför betydelse för uppföljningen av miljömålen.

Planerat uttag och faktiskt uttag

För att jämföra uppgifter om planerat uttag och faktiskt uttag av GROT har enskilda objekt i Skogsstyrelsens uppföljning av miljöhänsyn i Polytaxinventeringen där uttag av GROT registrerats jämförts med hur anmälningarna om uttag av GROT ser ut just för dessa objekt. Jämförelsen avser avverkningsåsongerna 2007/2008–2012/2013. Inventeringen görs normalt under vegetationsperioden ett år efter avverkning och eventuellt uttag därefter fångas inte upp, vilket innebär att det faktiska uttaget underskattas något. Resultatet visar att GROT-uttag sker på endast 57 procent av den anmälda arealen (*figur 1*). Av figuren framgår även att anmälan har gjorts på 74 procent av arealen där GROT-uttag skett. Det sker således en betydande överanmälan, samtidigt som vart fjärde GROT-uttag sker utan föregående anmälan.

Figur 1

I tabell 1 redovisas andel av GROT-anmäld areal där GROT-uttag skett, fördelat på landsdel respektive ägarkategori. Med norra Norrland avses i tabellen Norrbottens och Västerbottens län. Resultaten visar att avvikelserna från riksgenomsnittet 57 procent är stora. Överensstämmelsen mellan faktiskt och planerat uttag är bäst i Svealand med 78 procent och sämst i södra Norrland med endast 21 procent. Ägarkategorin enskilda ägare har något bättre överensstämmelse (62 procent) än övriga ägare (53 procent). De stora skillnaderna mellan landsdelar och ägarkategorier beror troligen främst på en stabilare marknad för biobränslen i Svealand och Götaland jämfört med i Norrland. En betydande förbrukning av biobränslen sker i fjärrvärmeverk i Mälardalen och även längre söderut i landet.

Enligt uppgifter från Svensk Fjärrvärme tillfördes fjärrvärmeproduktionen 2013 cirka 6 400 GWh genom GROT. Länen i Mälardalen, Örebro län och länen i Götaland stod tillsammans för cirka 90 procent av denna produktion.

Andel av anmäld areal för GROT-uttag där uttag skett fördelat på landsdel eller ägarkategori.						
N:a Norrland	S:a Norrland	Svealand	Götaland	Enskilda	Övriga	Totalt
30 %	21 %	78 %	62 %	62 %	53 %	57 %

Tabell 1

Efterlevnaden av anmälningsplikten för uttag av GROT framgår av tabell 2 och uppgår som tidigare nämnts till 74 procent som ett medeltal för hela landet. Andelen är högst i Götaland, där 85 procent av arealen där GROT tas ut föregås av en anmälan om uttag. Sedan sjunker andelen norrut för att vara lägst i norra Norrland där motsvarande andel endast är 57 procent. Även i detta avseende finns betydande skillnader mellan enskilda och övriga ägare.

Andel av GROT-skördad areal som är anmäld fördelat på landsdelar eller ägarkategori.						
N:a Norrland	S:a Norrland	Svealand	Götaland	Enskilda	Övriga	Totalt
57 %	67 %	78 %	85 %	83 %	69 %	74 %

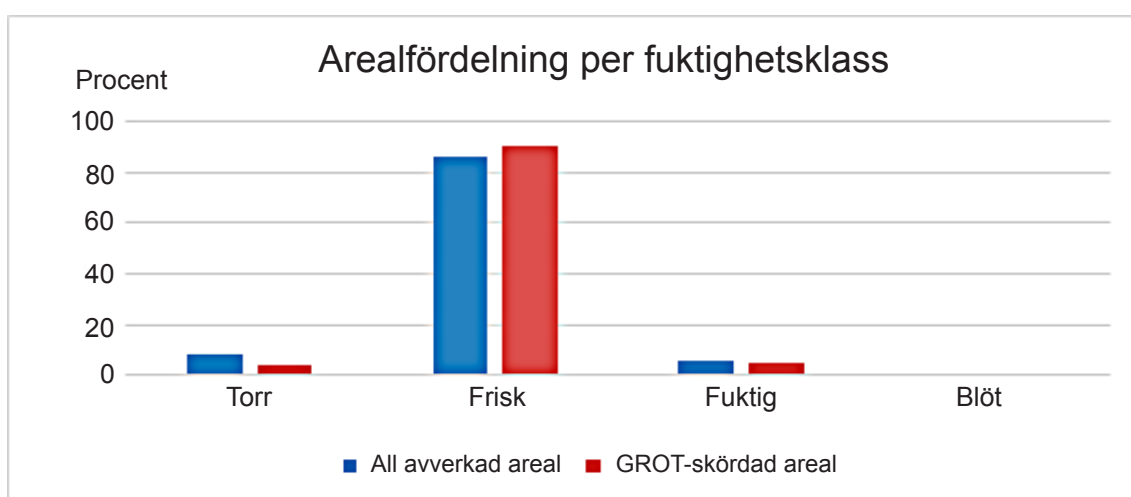
Tabell 2

Sett till hela landet är det betydligt vanligare att GROT-uttag sker på objekt med liten areal (2 hektar eller mindre) än på objekt med stor areal (10 hektar eller större). Detta förklaras främst av att uttag på små objekt är vanligt i den landsdel där GROT-uttag är mest förekommande, det vill säga i Svealand. I Götaland är förhållandet det omvända och det gäller även i Norrland, men där är bilden inte lika tydlig.

Uttagens fördelning på marktyper

Markens fuktighet

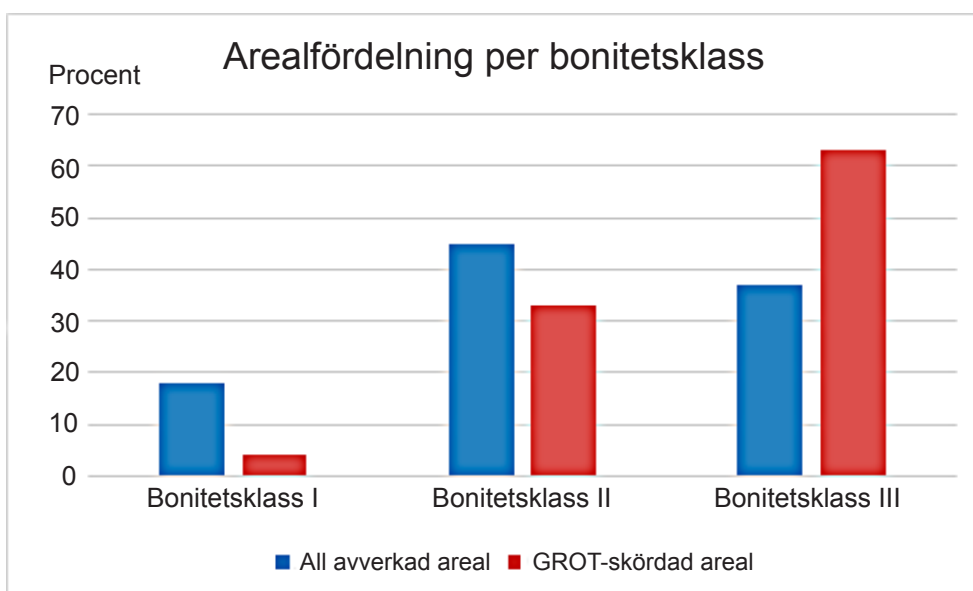
Jämfört med den andel av den totala skogsmarksarealen som utgörs av torr mark är sådana marker underrepresenterade vid uttag av GROT (*figur 2*). En förklaring är att de ofta är talldominerade och därmed mindre intressanta för GROT-uttag på grund av den mindre ris mängden. Frisk mark, som är den vanligaste fuktighetsklassen, är i motsvarande utsträckning överrepresenterad vid GROT-uttag och på dessa marker förekommer gran i större utsträckning. Arealandelarna fuktig respektive blöt mark med GROT-uttag avviker inte nämnvärt från de små andelar dessa fuktighetsklasser har av den totala skogsmarksarealen.

Figur 2

Markens bördighet

Ju bördigare marken är, desto vanligare är det att uttag av GROT sker (*figur 3*). Detta beror på att grandominerade bestånd, som har stor biomassa, är vanligast på bördigare marker. Dessutom är sådana marker vanligast i den södra delen av landet, det vill säga där efterfrågan på GROT är störst. Med bonitetsklass I avses i figuren mark där markens virkesproducerande förmåga är högst 3,1 m³sk per hektar och år. Motsvarande för bonitetsklass II är 3,2–5,2 m³sk per hektar och år och för bonitetsklass III minst 5,3 m³sk per hektar och år.

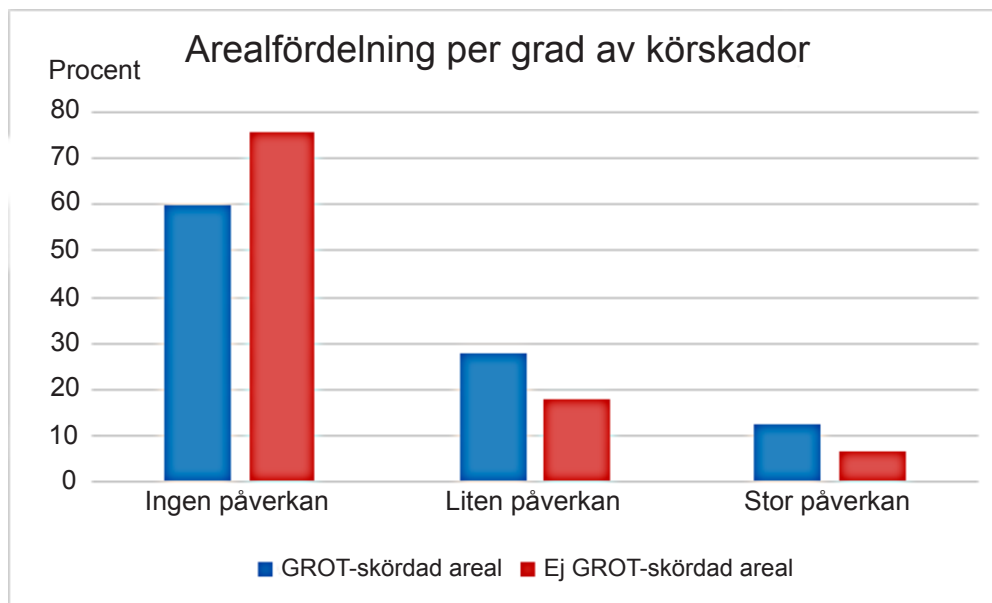

Figur 3

Uttagets betydelse för körskadorna

En jämförelse har även gjorts av i vilken utsträckning uttag av GROT leder till körskadorna (*figur 4*). 75 procent av arealen som inte varit föremål för GROT-uttag uppvisar ingen påverkan av körskadorna att jämföra med 60 procent där GROT-uttag skett. Knappt 30 procent av objekten med GROT-uttag uppvisar körskadorna med liten påverkan och drygt

10 procent med stor påverkan. En mindre del av förklaringen är troligen det som visas i figur 2, det vill säga att torra marker, som har bättre bärighet, är underrepresenterade vid GROT-uttag. En större del av skillnaderna förklaras sannolikt av att riset efter GROT-uttag inte kan användas att köra på samt att det blir ytterligare transporter på hygget.

Figur 4

Alternativa källor till information

Skogsstyrelsen har ett regeringsuppdrag under åren 2013–2015 för utveckling av förbättrade skogliga skattningar från laserdata. Exempel på produkter från laserdata är kartor med skogliga grunddata som exempelvis volymer per hektar och trädhöjder, men även kartor som visar terrängskuggning och lutning.

Något som är av särskilt intresse i handläggningen av avverkningsanmälningar för att motverka körskador och vid uppföljning av miljöhänsyn är markfuktighetskartor med avstånd till grundvatten. Sådana uppgifter kommer under 2015 att bli tillgängliga i Skogsstyrelsens handläggningssystem och även externt. Innan dess bedöms markfuktighetskartor täcka i storleksordningen 25–30 procent av skogsmarksinnehavet i landet. Det är främst några större skogsbolag som har tillgång till dessa uppgifter.

Stubbskörd

Under 2014 inkom underrättelser (benämns nedan anmälningar) om planerad stubbskörd på en areal av drygt 800 hektar, vilket var mindre än hälften av föregående års areal. Endast i Örebro län anmäldes mer än 100 hektar för stubbskörd. I förhållande till anmäld GROT-areal i hela landet 2014 uppgick anmäld areal stubbskörd till mindre än 1 procent.

Skogsstyrelsen anser att stubbskörd är en åtgärd som i flertalet fall väsentligt kan komma att ändra naturmiljön och därför i sådana fall är samrådspliktig enligt 12 kap. 6 § miljöbalken. Detta har varit Skogsstyrelsens uppfattning sedan lång tid. Den 1 april

2014 trädde föreskrifter i kraft om anmälningsskyldighet avseende vissa åtgärder, bland annat generell anmälningsplikt för stubbskörd i anslutning till sjö, vattendrag eller hänsynskrävande biotoper samt på fuktig eller blöt mark och på finjordsrika marker i sluttande terräng. Enligt 1 § föreskrifterna ska anmälningsskyldigheten anses fullgjord om Skogsstyrelsen underrättas om åtgärden enligt gällande bestämmelser i skogsvårdslagstiftningen. Nuvarande bestämmelser innebär således inte någon extra administrativ börda för markägare eller ombud.

Slutsats

Skogsstyrelsen anser att kravet i skogsvårdslagstiftningen på att anmäla planerat uttag av GROT kan tas bort utan att försämra myndighetens möjligheter att förebygga skador på natur- och kulturmiljöer. Skogsstyrelsen anser dock att kravet i skogsvårdslagstiftningen på att anmäla planerat uttag av stubbar bör finnas kvar.

Litteratur/källförteckning

Regeringens proposition 1992/93:226 om en ny skogspolitik.

Skogsstyrelsen 2012. Förslag på regelförenklingar i skogsvårdslagstiftningen. Meddelande 1/2012.

<http://shop.skogsstyrelsen.se/sv/publikationer/meddelanden/forslag-pa-regelforenklingar-i-skogsvardslagstiftningen.html>

Skogsstyrelsen. Skogsstatistisk Årsbok 2014.

<http://www.skogsstyrelsen.se/Myndigheten/Statistik/Skogsstatistisk-Arsbok/>

Skogsstyrelsen. Polytaxinventering. <http://www.skogsstyrelsen.se/Myndigheten/Om-oss/Var-verksamhet/Inventeringar/Polytax/>

Svensk Fjärrvärme. Statistik fjärrvärme.

<http://www.svenskfjarrvarme.se/Statistik--Pris/Fjarrvarme/>

Bilaga 1

Nu gällande checklista

Följande checkpunkter är i dag de vanligaste förekommande i ärendehanteringssystemet Navet. Viss variation i checkpunkterna finns mellan olika delar av landet och beroende på ärendetyp. Utöver dessa checkpunkter måste handläggaren ta ställning till ytterligare parametrar manuellt, till exempel lägsta slutålder och avverkningsform.

- Olika arealuppgifter
- Överlappande ytor
- Överlappande ärendeytor
- Dispens sex veckor
- Säkerhet för återväxtåtgärder
- Ransoning
- GROT
- Skyddsdikning
- Stubbar
- Utländska trädslag/trädslagsbyte
- Naturresevat
- Planerade/beslutade resevat
- Biotopskydd, naturvårdsavtal
- Planerade biotopskydd, naturvårdsavtal
- Natura 2000
- Natura 2000, naturliga större vattendrag
- Nyckelbiotop
- Objekt med naturvärden
- Bäcker, vattendrag
- Värdefulla vatten
- Flora/fauna
- Artregister länsstyrelsen
- Ängs- och betesmarker (TUVÅ)
- Vitryggsområden
- Sumpskog
- Våtmarksinventering
- Myrskyddsplan
- Fornlämning i FMIS
- Skog och historia
- Vattenskyddsområde
- Tätortsnära/sociala värden
- Rennäring

Förslag till förändringar av checklistan

Överlappande ärendeytor

Checkpunkten överlappande ärendeytor kan justeras från 25 meter till 0 meter. Denna varning indikerar att det finns ett annat ärende inom 25 meter från nu anmäld avverkning. Att det uppmärksammas för handläggaren att samma område tidigare varit föremål för avverkning eller att Skogsstyrelsen i annat ärende (till exempel rådgivning) besökt området tidigare är bra, men är inte nödvändigt då det gäller beståndet intill.

Säkerhet för återväxtåtgärder

Checkpunkten säkerhet för återväxtåtgärder kan tas bort. Endast i undantagsfall används i dag möjligheten att ställa säkerhet för återväxtåtgärder. Många distrikt använder över huvud taget inte detta verktyg.

Värdefulla vatten

Checkpunkten värdefulla vatten omfattar i Skogsstyrelsens data i dag tre olika skikt från Länsstyrelsen (värdefulla vatten – fisk, värdefulla vatten – naturvärden och värdefulla vatten – kulturmiljövärden). Den del som omfattar kulturmiljövärden markerar väldigt stora områden (10 000-tals hektar stora) utmed större, ofta rinnande vattendrag där äldre bosättningar kan förväntas finnas. Någon tydligare markering på var inom detta område bosättningarna har påträffats finns inte, varför de helt saknar värde vid handläggning. Skiktet värdefulla vatten – kulturmiljövärden kan därför tas bort.

Olika arealuppgifter

Denna checkpunkt indikerar att anmäld areal och kartfigurens areal inte stämmer överens. Detta beror nästan alltid på att hänsynsytor finns inom avverkningsområdet och att den areal som ska avverkas anges i anmälan. Denna checkpunkt kan därför tas bort.

Tätortsnära/Sociala värden

Denna checkpunkt kan tas bort. Skogar nära bebyggelse eller med stor betydelse för friluftslivet omfattas i dag inte av några speciella restriktioner. Samma regler gäller här som vid avverkning av vilken skog som helst. Naturvårdsavtal i områden av stor betydelse för allmänheten bör fångas upp på annat sätt än av en checkpunkt sex veckor före avverkning.

Bäckar/Vattendrag

Checkpunkten lyser rött om det inom 50 meter från avverkningsytan finns ett vattendrag, ett dike eller en sjö och om detta är registrerat. Avståndet bör minskas till 25 meter eftersom bredare kantzoner än så sällan krävs för att skydda vattnet. Vissa mindre vattendrag finns inte med i detta skikt samtidigt som en gång grävda och numera igenvuxna diken gör det.

Inte alla vattendrag rinner exakt där de har registrerats, vilket innebär att en justering av denna checkpunkt kan medföra att vattendrag finns inom avverkningsområdet utan att detta indikeras. Detta gäller dock redan, eftersom alla vattendrag inte är registrerade. Vattendrag utanför avverkningsområdet riskerar alltid att påverkas då transport sker över detta, men det genomsnittliga drivningsavståndet är betydligt längre än 50 meter och det är inte obligatoriskt att redovisa vilken väg virket ska transporteras.

Genom att minska avståndet till 25 meter minskas för det senaste avverkningsåret antalet ärenden med varning för vattendrag med 5 000 stycken, eller drygt 15 procent.

Uttag av GROT

Denna checkpunkt kan som beskrivits ovan tas bort. Genom att ta bort den punkten blir cirka 7 procent fler checklistor helt gröna.

Konsekvenser av förändringarna

Räknat på det senaste avverkningsåret är 8 procent av checklistorna helt gröna. Om checkpunkten för GROT-uttag tas bort blir 15 procent av checklistorna gröna. Om dessutom checkpunkterna för olika arealuppgifter, värdefulla vatten – kultur och tätortsnära/sociala värden tas bort blir cirka 17 procent av checklistorna gröna.

Det är svårare att räkna på de checkpunkter där avstånden föreslås ändras, det vill säga överlappande ärendeytor och bäckar/vattendrag. Under det senaste året har cirka 2 procent av ärendena haft gul checkpunkt för överlappande ärendeytor, det vill säga avverkningen ligger inom 25 meter från ett annat ärende, till exempel ett samrådsärende eller en rådgivning, men överlappar inte. Cirka 15 procent av ärendena fick grön checkpunkt för bäckar/vattendrag då avståndet ändrades från 50 meter till 25 meter. Det som inte är känt är hur många andra röda checkpunkter dessa checklistor hade.

Skogsstyrelsen bedömer att med en ändring av avståndet för överlappande ärendeytor från 25 meter till 0 meter och för bäckar/vattendrag från 50 meter till 25 meter kommer över 20 procent av checklistorna att vara helt gröna och därmed kunna genomgå den automatiserade ärendegranskningen.

Av Skogsstyrelsen publicerade Rapporter:

- 1988:1 Mallar för ståndortsbonitering; Lathund för 18 län i södra Sverige
 1991:1 Tätortsnära skogsbruk
 1992:3 Aktiva Natur- och Kulturvårdande åtgärder i skogsbruket
 1993:7 Betespräglad äldre bondeskog – från naturvårdssynpunkt
 1994:5 Historiska kartor – underlag för natur- och kulturmiljövård i skogen
 1995:1 Planering av skogsbrukets hänsyn till vatten i ett avrinningsområde i Gävleborg
 1995:2 SUMPSKOG – ekologi och skötsel
 1996:1 Women in Forestry – What is their situation?
 1996:2 Skogens kvinnor – Hur är läget?
 1997:2 Naturvårdsutbildning (20 poäng) Hur gick det?
 1997:5 Miljeu96 Rådgivning. Rapport från utvärdering av miljeurådgivningen
 1997:6 Effekter av skogsbränsleuttag och askåterföring – en litteraturstudie
 1997:7 Målgruppsanalys
 1997:8 Effekter av tungmetallnedfall på skogslevande landsnäckor (with English Summary: The impact on forest land snails by atmospheric deposition of heavy metals)
 1997:9 GIS-metodik för kartläggning av markförsurning – En pilotstudie i Jönköpings län
 1998:1 Miljökonsekvensbeskrivning (MKB) av skogsbränsleuttag, asktillförsel och övrig näringskompensation
 1998:3 Dalaskog – Pilotprojekt i landskapsanalys
 1998:4 Användning av satellitdata – hitta avverkad skog och uppskatta lövröjningsbehov
 1998:5 Baskatjoner och aciditet i svensk skogsmark – tillstånd och förändringar
 1998:6 Övervakning av biologisk mångfald i det brukade skogslandskapet. With a summary in English: Monitoring of biodiversity in managed forests.
 1998:7 Marksvampar i kalkbarrskogar och skogsbeten i Gotländska nyckelbiotoper
 1999:1 Miljökonsekvensbeskrivning av Skogsstyrelsens förslag till åtgärdsprogram för kalkning och vitalisering
 1999:2 Internationella konventioner och andra instrument som behandlar internationella skogsfrågor
 2000:1 Samordnade åtgärder mot försurning av mark och vatten – Underlagsdokument till Nationell plan för kalkning av sjöar och vattendrag
 2000:4 Skogsbruket i den lokala ekonomin
 2000:5 Aska från bibränsle
 2000:6 Skogsskadeinventering av bok och ek i Sydsvetige 1999
 2001:1 Landmolluskfaunans ekologi i sump- och myrskogar i mellersta Norrland, med jämförelser beträffande förhållandena i södra Sverige
 2001:2 Arealförluster från skogliga avrinningsområden i Västra Götaland
 2001:3 The proposals for action submitted by the Intergovernmental Panel on Forests (IPF) and the Intergovernmental Forum on Forests (IFF) – in the Swedish context
 2001:4 Resultat från Skogsstyrelsens ekenkät 2000
 2001:5 Effekter av kalkning i utströmningsområden med kalkkross 0 - 3 mm
 2001:6 Biobränslen i Söderhamn
 2001:7 Entreprenörer i skogsbruket 1993–1998
 2001:8A Skogspolitisk historia
 2001:8B Skogspolitiken idag – en beskrivning av den politik och övriga faktorer som påverkar skogen och skogsbruket
 2001:8C Gröna planer
 2001:8D Föryngring av skog
 2001:8E Fornlämningar och kulturmiljöer i skogsmark
 2001:8G Framtidens skog
 2001:8H De skogliga aktörerna och skogspolitiken
 2001:8I Skogsbilvägar
 2001:8J Skogen sociala värden
 2001:8K Arbetsmarknadspolitiska åtgärder i skogen
 2001:8L Skogsvårdsorganisationens uppdragsverksamhet
 2001:8M Skogsbruk och rennärning
 2001:8O Skador på skog
 2001:9 Projekterfarenheter av landskapsanalys i lokal samverkan – (LIFE 96 ENV S 367) Uthålligt skogsbruk byggt på landskapsanalys i lokal samverkan
 2001:11A Strategier för åtgärder mot markförsurning
 2001:11B Markförsurningsprocesser
 2001:11C Effekter på biologisk mångfald av markförsurning och motåtgärder

2001:11D	Urvalskriterier för bedömning av markförsurning
2001:11E	Effekter på kvävedynamiken av markförsurning och motåtgärder
2001:11F	Effekter på skogsproduktion av markförsurning och motåtgärder
2001:11G	Effekter på tungmetallers och cesiums rörlighet av markförsurning och motåtgärder
2002:1	Ekskador i Europa
2002:2	Gröna Huset, slutrapport
2002:3	Project experiences of landscape analysis with local participation – (LIFE 96 ENV S 367) Local participation in sustainable forest management based on landscape analysis
2002:4	Landskapsekologisk planering i Söderhamns kommun
2002:5	Miljöriktig vedeldning – Ett informationsprojekt i Söderhamn
2002:6	White backed woodpecker landscapes and new nature reserves
2002:7	ÄBIN Satellit
2002:8	Demonstration of Methods to monitor Sustainable Forestry, Final report Sweden
2002:9	Inventering av frötaktssbestånd av stälkek, bergesk och rödek under 2001 – Ekdöd, skötsel och naturvård
2002:10	A comparison between National Forest Programmes of some EU-member states
2002:11	Satellitbildsbaserade skattningar av skogliga variabler
2002:12	Skog & Miljö – Miljöbeskrivning av skogsmarken i Söderhamns kommun
2003:1	Övervakning av biologisk mångfald i skogen – En jämförelse av två metoder
2003:2	Fågelfaunan i olika skogsmiljöer – en studie på beståndsnivå
2003:3	Effektivare samråd mellan rennärning och skogsbruk – förbättrad dialog via ett utvecklat samrådsförfarande
2003:4	Projekt Nissadalen – En integrerad strategi för kalkning och askspridning i hela avrinningsområden
2003:5	Projekt Renbruksplan 2000–2002 Slutrapport, – ett planeringsverktyg för samebyarna
2003:6	Att mäta skogens biologiska mångfald – möjligheter och hinder för att följa upp skogspolitikkens miljömål i Sverige
2003:7	Vilka botaniska naturvärden finns vid torplämningar i norra Uppland?
2003:8	Kalkgranskogar i Sverige och Norge – förslag till växtsociologisk klassificering
2003:9	Skogsägare på distans – Utvärdering av SVO:s riktade insatser för utbor
2003:10	The EU enlargement in 2004: analysis of the forestry situation and perspectives in relation to the present EU and Sweden
2004:1	Effektuppföljning skogsmarkskalkning tillväxt och trädvitalitet, 1990–2002
2004:2	Skogliga konsekvensanalyser 2003 – SKA 03
2004:3	Natur- och kulturinventeringen i Kronobergs län 1996–2001
2004:4	Naturlig för yngning av tall
2004:5	How Sweden meets the IPF requirements on nfp
2004:6	Synthesis of the model forest concept and its application to Vilhelmina model forest and Barents model forest network
2004:7	Vedlevande arters krav på substrat – sammanställning och analys av 3 600 arter
2004:8	EU-utvidgningen och skogsindustrin – En analys av skogsindustrins betydelse för de nya medlemsländernas ekonomi
2004:10	Om virkesförrådets utveckling och dess påverkan på skogsbrukets lönsamhet under perioden 1980–2002
2004:11	Naturskydd och skogligt genbevarande
2004:12	När vi skogspolitikens mångfaldsmål på artnivå? – Åtgärdsförslag för uppföljning och metodutveckling
2005:1	Access to the forests for disabled people
2005:2	Tillgång till naturen för människor med funktionshinder
2005:3	Besöksstudier i naturområden – en handbok
2005:4	Visitor studies in nature areas – a manual
2005:5	Skogshistoria år från år 1177–2005
2005:6	Vägar till ett effektivare samarbete i den privata tätortsnära skogen
2005:7	Planering för rekreation – Grön skogsbruksplan i privatägd tätortsnära skog
2005:8a-8c	Report from Proceedings of ForestSAT 2005 in Borås May 31 – June 3
2005:9	Sammanställning av stormskador på skog i Sverige under de senaste 210 åren
2005:10	Frivilliga avsättningar – en del i Miljökvalitetsmålet Levande skogar
2005:11	Skogliga sektorsmål – förutsättningar och bakgrundsmaterial
2005:12	Målbilder för det skogliga sektorsmålet – hur går det med bevarandet av biologisk mångfald?
2005:13	Ekonomiska konsekvenser av de skogliga sektorsmålen
2005:14	Tio skogsägars erfarenheter av stormen
2005:15	Uppföljning av skador på fornlämningar och övriga kulturlämningar i skog

2005:16	Mykorrhizasvampar i örtrika granskogar – en metodstudie för att hitta värdefulla miljöer
2005:17	Forskningsseminarium skogsbruk – rennärning 11–12 augusti 2004
2005:18	Klassning av renbete med hjälp av ståndortsboniteringens vegetationstypsindelning
2005:19	Jämförelse av produktionspotential mellan tall, gran och björk på samma ståndort
2006:1	Kalkning och askspridning på skogsmark – redovisning av arealer som ingått i Skogsstyrelsens försöksverksamhet 1989–2003
2006:2	Satellitbildsanalys av skogsbilvägar över våtmarker
2006:3	Myllrande Våtmarker – Förslag till nationell uppföljning av delmålet om byggande av skogsbilvägar över värdefulla våtmarker
2006:4	Granbarkborren – en scenarioanalys för 2006–2009
2006:5	Överensstämmelse anmält och verkligt GROT-uttag?
2006:6	Klimathotet och skogens biologiska mångfald
2006:7	Arenor för hållbart brukande av landskapets alla värden – begreppet Model Forest som ett exempel
2006:8	Analys av riskfaktorer efter stormen Gudrun
2006:9	Stormskadad skog – föryngring, skador och skötsel
2006:10	Miljökonsekvenser för vattenkvalitet, Underlagsrapport inom projektet Stormanalys
2006:11	Miljökonsekvenser för biologisk mångfald – Underlagsrapport inom projekt Stormanalys
2006:12	Ekonomiska och sociala konsekvenser i skogsbruket av stormen Gudrun
2006:13	Hur drabbades enskilda skogsägare av stormen Gudrun – Resultat av en enkätundersökning
2006:14	Riskhantering i skogsbruket
2006:15	Granbarkborrens utnyttjande av vindfällan under första sommaren efter stormen Gudrun – (The spruce bark beetle in wind-felled trees in the first summer following the storm Gudrun)
2006:16	Skogliga sektorsmål i ett internationellt sammanhang
2006:17	Skogen och ekosystemansatsen i Sverige
2006:18	Strategi för hantering av skogliga naturvärden i Norrtälje kommun ("Norrtäljeprojektet")
2006:19	Kantzonen ekologiska roll i skogliga vattendrag – en litteraturöversikt
2006:20	Ägoslag i skogen – Förslag till indelning, begrepp och definitioner för skogsrelaterade ägoslag
2006:21	Regional produktionsanalys – Konsekvenser av olika miljöambitioner i länen Dalarna och Gävleborg
2006:22	Regional skoglig Produktionsanalys – Konsekvenser av olika skötselregimer
2006:23	Biomassaflöden i svensk skogsnäring 2004
2006:24	Trädbränslestatistik i Sverige – en förstudie
2006:25	Tillväxtstudie på Skogsstyrelsens obsytor
2006:26	Regional produktionsanalys – Uppskattning av tillgängligt trädbränsle i Dalarnas och Gävleborgs län
2006:27	Referenshågn som ett verktyg i vilt- och skogsförvaltning
2007:1	Utvärdering av ÄBIN
2007:2	Trädslagets betydelse för markens syra-basstatus – resultat från Ståndortskarteringen
2007:3	Älg- och rådjursstammarnas kostnader och värden
2007:4	Virkesbalanser för år 2004
2007:5	Life Forests for water – summary from the final seminar in Lycksele 22–24 August 2006
2007:6	Renskadorna i plant- och ungskog – en litteraturöversikt och analys av en taxeringsmetod
2007:7	Övervakning och klassificering av skogsvattendrag i enlighet med EU:s ramdirektiv för vatten – exempel från Emån och Öreälven
2007:8	Svenskt skogsbruk möter klimatförändringar
2007:9	Uppföljning av skador på fornlämningar i skogsmark
2007:10	Utgör kvävegödsling av skog en risk för Östersjön? Slutsatser från ett seminarium anordnat av Baltic Sea 2020 i samarbete med Skogsstyrelsen
2008:1	Arenas for Sustainable Use of All Values in the Landscape – the Model Forest concept as an example
2008:2	Samhällsekonomisk konsekvensanalys av skogsmarks- och ytvattenkalkning
2008:3	Mercury Loading from forest to surface waters: The effects of forest harvest and liming
2008:4	The impact of liming on ectomycorrhizal fungal communities in coniferous forests in Southern Sweden
2008:5	Långtidseffekter av kalkning på skogsmarkens kol- och kväveförråd
2008:6	Underlag för en nationell strategi för skötsel och skydd av sumpskogar
2008:7	Regionala analyser om kontinuitetsskogar och hyggesfritt skogsbruk
2008:8	Frötäkt och frötäktsområden av gran och tall i Sverige
2008:9	Väglidning vid skogsmarkskalkning
2008:10	Områden som skogsmarkskalkats inom Skogsstyrelsens försöksverksamhet 2005–2007
2008:11	Inventering av ädellövplanteringar på stormhyggen från 1999 i Skåne
2008:12	Aluminiumhalter i skogsbäckar och variationen med avrinningsområdenas egenskaper
2008:13	Åtgärder för ett uthålligt brukande av skogsmarken – resultat från studier finansierade inom Movib
2008:14	Användningen av växtskyddsmedel inom skogsbruket

2008:15	Skogsmarkskalkning
2008:16	Skogsmarkskalkningens effekter på kemin i mark, grundvatten och ytvatten i SKOKAL-områdena 16 år efter behandling
2008:18	Effekter av skogsbruk på rennäringsen – en litteraturstudie
2008:19	Hyggesfritt skogsbruk i ädellövskog – En litteratursammanställning
2008:20	Kontinuitetsskogar och hyggesfritt skogsbruk i ädellövskogar - slutrapport för delprojekt Ädellöv
2008:21	Skoglig kontinuitet och historiska kartor – en metodstudie för bokskog
2008:22	Kontinuitetsskogar och Kontinuitetsskogsbruk – Slutrapport för delprojekt Skötsel – hyggesfritt skogsbruk
2008:23	Naturkultur – Utvecklingen i försöksserien de 10 första åren
2008:24	Jämförelse av ekonomi och produktion mellan trakthyggesbruk och blädning i skittad granskog – analyser på beståndsnivå baserade på simulering
2008:25	Skogliga konsekvensanalyser 2008 – SKA–VB 08
2009:1	Åtgärdsplanering i reglerade vattendrag – arbetsgång och åtgärdsförslag i övre Ångermanälven
2009:2	Skog & Historia i Uppland – Gröna Jobb 2004–2008
2009:3	Utvärdering av metoder för kvantifiering av epifytiska hänglavar
2009:4	Kartläggning och Identifiering av kontinuitetsskog
2009:5	Skogsproduktion i stormområdet: Ett underlag för Skogsstyrelsens strategi för uthållig skogsproduktion
2009:6	Ekonomisk beskrivning av konsekvenser i samband med ledningsintrång i skogsmark
2009:7	Avverkning av nyckelbiotoper och objekt med höga naturvärden – en GIS-analys och inventeringsdata från Polytax
2009:8	Produktionsanalys i Gävleborgs län
2009:9	Skogsstyrelsens erfarenheter kring samarbetsnätverk i landskapet
2010:1	Förnygrä – Vårda – Skydda – Underlag för Skogsstyrelsens strategi för hållbar skogsproduktion
2010:2	Effektiv rådgivning – Slutrapport
2010:3	Markägarenkäten. Skogsstyrelsens delrapport för undersökningarna om processen för formellt skydd 2005–2008
2010:4	Landskapsansats för bevarande av skoglig biologisk mångfald – en uppföljning av 1997 års regionala bristanalys, och om behovet av samverkan mellan aktörer
2010:5	Översyn av Skogsstyrelsens virkesmätningsföreskrifter – Analys och förslag
2010:6	Polytax 5/7 återväxttaxering: Resultat från 1999–2008
2010:7	Behöver omvandlingstalen mellan m ³ f ub och m ³ sk revideras? – En förstudie
2010:8	Åtgärdsprogram för bevarande av vitryggig hackspett och dess livsmiljöer 2005–2009 – Slutrapport
2010:9	Störningskänslighet hos lavar i barrskogar
2011:1	Polytax 5/7 återväxttaxering: Resultat från 1999–2009
2011:2	Inte klar
2011:3	Möjligheter att förbättra måluppfyllelse vad gäller miljöhänsyn vid förnygringsavverkning: Rapport efter en analys och rådgivande prioritering av åtgärder
2011:4	Fastighetsavtal – vidareutveckling av modell till flygfärdig produkt, Slutrapport
2011:5	Nedre Ångermanälven och Faxälven – förslag till miljöförbättrande åtgärder
2011:6	Upprättade renbruksplaner – 2005–2010
2011:7	Kontinuitetsskogar och hyggesfritt skogsbruk – Slutrapport för delprojekt naturvärden
2011:8	Utreddningsrapport – Långsiktig plan för Skogsstyrelsens inventeringar och uppföljningar
2012:1	Kommunikationsstrategi för Renbruksplan
2012:2	Förstudierapport, dialog och samverkan mellan skogsbruk och rennäringsen
2012:3	Hänsyn till kulturmiljöer – resultat från P3 2008–2011
2012:4	Kalibrering för samsyn över myndighetsgränserna avseende olika former av dikningsåtgärder i skogsmark
2012:5	Skogsbrukets frivilliga avsättningar
2012:6	Långsiktiga effekter på vattenkemi, öringsbestånd och bottenfauna efter ask- och kalkbehandling i hela avrinningsområden i brukad skogsmark – utvärdering 13 år efter åtgärder mot förurning
2012:7	Nationella skogliga produktionsmål – Uppföljning av 2005 års sektorsmål
2012:8	Kommunikationsstrategi för Renbruksplan – Är det en fungerande modell för samebyarna vid samråd?
2012:9	Ökade risker för skador på skog och åtgärder för att minska riskerna
2012:10	Hänsynsuppföljning – grunder
2012:11	Virkesproduktion och inväxning i skittad skog efter höggallring
2012:12	Tillståndet för skogsgenetiska resurser i Sverige. Rapport till FAO
2013:1	Återväxtstöd efter stormen Gudrun
2013:2	Förändringar i återväxtkvalitet, val av förnygringsmetoder och trädslagsanvändning mellan 1999 och

	2012
2013:3	Hänsyn till forn- och kulturlämningar – Resultat från Kulturpolytaxen 2012
2013:4	Hänsynsuppföljning – underlag inför detaljerad kravspecifikation, En delleverans från Dialog om miljöhänsyn
2013:5	Målbilder för god miljöhänsyn – En delleverans från Dialog om miljöhänsyn
2014:1	Effekter av kvävegödsling på skogsmark – Kunskapssammanställning utförd av SLU på begäran av Skogsstyrelsen
2014:2	Renbruksplan – från tanke till verklighet
2014:3	Användning och betydelsen av RenGIS i samrådsprocessen med andra markanvändare
2014:4	Hänsynen till forn- och kulturlämningar – Resultat från Hänsynsuppföljning Kulturmiljöer 2013
2014:5	Förstudie – systemtillsyn och systemdialog
2014:6	Renbruksplankoncept – ett redskap för samhällsplanering
2014:7	Förstudie – Artskydd i skogen – Slutrapport
2015:1	Milljöövervakning på Obsyrtorna 1984–2013 – Beskrivning, resultat, utvärdering och framtid

Av Skogsstyrelsen publicerade Meddelanden:

1991:2	Vägplan -90
1991:5	Ekologiska effekter av skogsbränsleuttag
1995:2	Gallringsundersökning 92
1995:3	Kontrolltaxering av nyckelbiotoper
1996:1	Skogsstyrelsens anslag för tillämpad skogsproduktionsforskning
1997:1	Naturskydd och naturhänsyn i skogen
1997:2	Skogsvårdsorganisationens årskonferens 1996
1998:1	Skogsvårdsorganisationens Utvärdering av Skogspolitiken
1998:2	Skogliga aktörer och den nya skogspolitiken
1998:3	Föryngringsavverkning och skogsbilvägar
1998:4	Miljöhänsyn vid föryngringsavverkning – Delresultat från Polytax
1998:5	Beståndsanläggning
1998:6	Naturskydd och miljöarbete
1998:7	Röjningsundersökning 1997
1998:8	Gallringsundersökning 1997
1998:9	Skadebilden beträffande fasta fornlämningar och övriga kulturmiljövärden
1998:10	Produktionskonsekvenser av den nya skogspolitiken
1998:11	SMILE – Uppföljning av sumpskogsskötsel
1998:12	Sköter vi ädellövskogen? – Ett projekt inom SMILE
1998:13	Riksdagens skogspolitiska intentioner. Om mål som uppdrag till en myndighet
1998:14	Swedish forest policy in an international perspective. (Utfört av FAO)
1998:15	Produktion eller miljö. (En mediaundersökning utförd av Göteborgs universitet)
1998:16	De trädbevuxna impedimentens betydelse som livsmiljöer för skogslevande växt- och djurarter
1998:17	Verksamhet inom Skogsvårdsorganisationen som kan utnyttjas i den nationella miljöövervakning
1998:19	Skogsvårdsorganisationens årskonferens 1998
1999:1	Nyckelbiotopsinventeringen 1993–1998. Slutrapport
1999:3	Sveriges sumpskogar. Resultat av sumpskogsinventeringen 1990–1998
2001:1	Skogsvårdsorganisationens Årskonferens 2000
2001:2	Rekommendationer vid uttag av skogsbränsle och kompensationsgödsling
2001:3	Kontrollinventering av nyckelbiotoper år 2000
2001:4	Åtgärder mot markförorening och för ett uthålligt brukande av skogsmarken
2001:5	Miljöövervakning av Biologisk mångfald i Nyckelbiotoper
2001:6	Utvärdering av samråden 1998 Skogsbruk – rennäring
2002:1	Skogsvårdsorganisationens utvärdering av skogspolitikens effekter – SUS 2001
2002:2	Skog för naturvårdsändamål – uppföljning av områdesskydd, frivilliga avsättningar, samt miljöhänsyn vid föryngringsavverkning
2002:4	Action plan to counteract soil acidification and to promote sustainable use of forestland
2002:6	Skogsmarksgödsling – effekter på skogshushållning, ekonomi, sysselsättning och miljö
2003:1	Skogsvårdsorganisationens Årskonferens 2002
2003:2	Konsekvenser av ett förbud mot perimettrinbehandling av skogsplantor
2004:1	Kontinuitetsskogar – en förstudie
2004:2	Landskapsekologiska kärnområden – LEKO, Redovisning av ett projekt 1999–2003
2004:3	Skogens sociala värden
2004:4	Inventering av nyckelbiotoper – Resultat 2003
2006:1	Stormen 2005 – en skoglig analys

2007:1	Övervakning av insektsangrepp – Slutrapport från Skogsstyrelsens regeringsuppdrag
2007:2	Kvävegödsling av skogsmark
2007:3	Skogsstyrelsens inventering av nyckelbiotoper – Resultat till och med 2006
2007:4	Fördjupad utvärdering av Levande skogar
2007:5	Hållbart nyttjande av skog
2008:1	Kontinuitetsskogar och hyggesfritt skogsbruk
2008:2	Rekommendationer vid uttag av avverkningsrester och askåterföring
2008:3	Skogsbrukets frivilliga avsättningar
2008:4	Rundvirkes- och skogsbränslebalanser för år 2007 – SKA-VB 08
2009:1	Dikesrensningens regelverk
2009:2	Viltanpassad Skogsskötsel – Skogliga åtgärder för att minska skador
2009:3	Ny metod och nya definitioner i uppföljningen av frivilliga avsättningar
2009:4	Stubbskörd – kunskapssammanställning och Skogsstyrelsens rekommendationer
2009:5	Vidareutveckling av pågående viltskadeinventeringar
2009:6	En märkbar förändring i skogsägarnas vardag – Projekt Skogsägarnas myndighetskontakter
2009:7	Regler om användning av främmande trädslag
2010:1	Vattenförvaltningen i skogen
2010:2	Nationell tillämpning av FLEGT – Forest Law Enforcement, Governance and Trade
2011:1	Rillsyn enl 9 kap miljöbalken av verksamhet på mark som omfattas av skogsvårdslagen
2011:2	Skogs- och miljöpolitiska mål – brister, orsaker och förslag på åtgärder
2011:3	Skogliga inventeringsmetoder i en kunskapsbaserad älgförvaltning
2011:4	Uppdrag om nationella bestämmelser som kompletterar EU:s timmerförordning samt om revidering av virkesmätningsslagstiftningen
2011:5	Uppföljning av hänsyn till rennäringen
2011:6	Översyn av föreskrifter och allmänna råd för 30 paragrafen SvL – Del 1
2011:7	Hjortdjurens inverkan på tillväxt av produktionsträd och rekrytering av betesbegärliga trädslag – problembeskrivning, orsaker och förslag till åtgärder
2012:1	Förslag på regelförenklingar i skogsvårdslagstiftningen
2012:2	Uppdrag om nationella bestämmelser som kompletterar EU:s timmerförordning
2012:3	Beredskap vid skador på skog
2013:1	Dialog och samverkan mellan skogsbruk och rennäring
2013:2	Uppdrag om förslag till ny lagstiftning om virkesmätning
2013:3	Adaptiv skogsskötsel
2013:4	Ask och askskottsjukan i Sverige
2013:5	Förstudie om ett nationellt skogsprogram för Sverige – Förslag och ställningstaganden
2013:6	Förstudie om ett nationellt skogsprogram för Sverige – omvärldsanalys
2013:7	Ökad jämställdhet bland skogsägare
2013:8	Naturvårdsavtal för områden med sociala värden
2013:9	Skogens sociala värden – en kunskapssammanställning
2014:1	Översyn av föreskrifter och allmänna råd till 30 § SvL – Del 2
2014:2	Skogslandskapets vatten – en lägesbeskrivning av arbetet med styrmedel och åtgärder

I detta regeringsuppdrag har Skogsstyrelsen analyserat och beskrivit hur myndighetens arbete behöver organiseras för att möjliggöra att tiden från avverkningsanmälan lämnas in till att avverkningen får påbörjas kan förkortas till tre eller fyra veckor. I redovisningen beskrivs även konsekvenser av att ändra tidsfristen.

Skogsstyrelsen har också på regeringens uppdrag utrett om det är möjligt att ta bort kravet på att redovisa uttag av skogsbränsle i avverkningsanmälan.